

T. 986.

V. M. Medical Series. No. 1

கணபதி துணை.

தேரையர் அருளிச்செய்த
மருத்துவப் பாடநூல்.
(மூல ம்.)

சென்னை,

வேல்முருகன் வயித்திய சங்கத்தார்
வேண்டுகோளின்படி.

இஃது.

கன்னிகைப்பேர்-சபாபதி முதலியார்
புத்திரராகிய

க. ச. முருகேச முதலியாரால்
பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

சென்னை,

விஜயவிகடன் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு—காப்பி 1000.

1909.

இதன் விலை அனா 10] [வி. பி. சார்ஜ் அனா 2.

Registered Copy Right.

L. N. V. PRESS, CHOO LAI MADRAS.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான பேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், தேரையர் மருத்துப்பாரதம் என்னும் இக்கிரந்தத்தை 1807-ஆம் ஆண்டு 25-வது ஆக்ட், 20-வது பிரிவின, 9-வது விதிப்படி, காபிரையிட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இதனை எவ்வித மாறுபாடாகிலும் செய்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி னால் அதனாலுண்டாகும் நட்புத்தை கோர்ட்டின் மூலமாய் வசூல் செய்யப்படுகும். பிரதிக் இலாக்கா வாகிய புதுச்சேரியிலும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இங்ஙனம்,

 க. ச. முருகேச முதலியார்.

தேரையர் மருத்துப்பாரதம்	கிளேஸ்	0	10	0
அகத்தியர் வயித்திய கும்மி	,,	0	1	0
அகத்தியர் விஷப்பிரதி விஷம், நஞ்சுமுறிவைந்து				
விசேஷக்குறிப்புடன் ஒரே புத்தகம்	,,	0	4	0
விஜயவிகடன் பத்திரிகை வருட சந்தா		2	0	0
வி. பி. பிரத்தியேகம்				
இவை கிடைக்குமிடம்.				

மாளேஜர்:—வேல்முருகன் மெடிகல் ஹால்

சூளை, சென்னை

மாளேஜர் விஜயவிகடன் ஆபீஸ்.

இராயபுரம் கல்மண்டபம் ரோட், சென்னை.

அட்டவணை.

	பக்கம்.
முகவுரை	1—6
பாயிரம்	8—11
ஆதிபர்வம்	12—18
சபாபர்வம்	19—28
ஆரணியபர்வம்	29—37
விராடபர்வம்	37—44
உத்தியோகபர்வம்	45—57
வீட்டுமபர்வம்	58—69
துரோணபர்வம்	70—80
கர்னபர்வம்	80—89
சல்லியபர்வம்	90—98
கதாபர்வம்.	99—108

முகவுரை.

ஆயுள்வேதம்.

ஈச்சிதானந்த சொரூபராதிய சகல புவன சர்த் தாவானவர் தம்மால் சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மீகோ டிக ளிடத்தில் வைத்த பெருங்கருணையால் அவர்கட் குற்பவமாம் பிணி விலக்கத்தின்பொருட்டு அருளிச் செய்த உபவேதத்திலொன்றே ஆயுள்வேதமெனக் கூறப்படுகிறது.

தேரையர் நூற்பெருமை.

இவ்வேதத்தின் சாராம்சங்களை இந்து தேசமே னு வழங்கும் இப்பரதகண்டத்திலே யவ்வப்போது வதரித்த இருடிகள், சித்து புருடர்கள் முதலியமகான்கள் இத்தேயயத்தில் வழங்கும் பற்பல பாஷைகளிலே எண்ணிறந்த வயித்தியக் கிரந்தங்களின் வாயிலாக வெடுத்தோதினாரெனினும், இக் கலியுகத்தில், செல்வ லுக்கரைபானவைகள் நீங்கலாக, தற்காலம் திராவிட பாஷை திகாரிகளுக் குபயோகமாம்பொருட்டுன சாததி யங்களினைகவற்றுள், தருபசௌமியர் சீடராக விளங்

கிய தெய்வபண்டித சிகாமணியாகிய தேரையமாழனி
 வறாலியற்றப்பட்ட நூற்கள் மிக சிலாக்கியமும் மேன்
 மையுமுள்ள தென்றும் மேலுயிர்க்கலியுசுத்தில் இவர்
 வாகடசாத்திரம், புள்ளிருக்கும் வேளூர் வயித்தீச்சுர
 ரின் பிரபல்லிய மகிமைபை யொக்குஞ் சிறப்புடைத்
 தாமென்று அடியிற் காட்டிய வுதாரணத்தால் நன்கு
 விளங்கும்—

“தாதுவினுடிபண்டிதர்க்குக்கணிதர்க்கெய்
 தாதுவினுடியெய்திற்சத்தியமாந்—தாதுவினு
 கும்பரமர்நந்திசுமர்தந்வந்திரி
 கும்பரமர்தேரர்சித்திக்கும்.”

தேரையர் நூற்றொகுப்பு.

“சிகாமணிவெண்பாநிகண்டுசேகரப்பா
 தேரையர்காப்பியந்தருநாடகமந்தாதி
 மிகாவண்ணம்நாண்மலையமகவெண்பா
 விளங்கெதுகைப்பாயிரையெல்லோருமெச்ச
 மகாமகிமைக்கரிசனெனுமுறைபீராரும்
 வேதாந்தசித்தாந்தவயித்தியவாத
 முகாதியினுமசையாகுளிரீவுள்வேத
 வுத்தமமாய்விளங்குமிஃதுண்மைதானே.”

என்பதால் இவர் செய்துள்ள சாத்திரங்கள் பன்னிரண்
 டென சிலர் கருதியபோதும் மேற்காட்டிய நூற்கள்
 தவிர, மகாகுணபாடம், தினக்கிரமாலங்காரம், பிர
 தான குண மூலித்தரு, சிகிச்சைக் திரமம், வயித்திய
 பள்ளு நாடகம், மருத்துப்பாரதநாடகம், முதலிய
 இன்னுஞ்சில சாத்திரங்களியற்றிபனவாயுந் தெரியவரு
 கிறது.

தேரையர் மருத்துப்பாரத நாடகச்சிறப்பு.

இவைகளுள் “மருத்துப்பாரத நாடகம்” கடைநூலென்றும், இதற் சொற்கட்டாறு மவுடதப் பெருமை பமைந்துள தென்றும், மேலுமிதில் வாகடசாத்திரயிரகசிய சாராம்சங்களைப் பெல்லா மொருங்கு கூட்டி யுலகத்தோருப்யுமாறு அபுர்தாமாரி பொழிவது போல் தானடைந்துள சிவோஷ்ட பண்டிதத்திறமை பெல்லாக் கூட்டினுரென்றும், இந்நூலைக் கண்ணுறு மொருங்கொண்டாடுவார்களை என்பதற் கையம்கலை இஃதுண்மை அடிபிற்காட்டிய உதாரணச் செய்யுளானுங் காண்க:—

மருத்துப் பாரத நாடக மிதுதனை மதித்து
மருத்தப் பானினுர் தருவினு மிராகமேல் விரித்துக்
கருத்துக் கேற்றிடச் செய்தனன் தேரனாங் கஞ்சன்
அருத்த மோர்ந் திடிற் சொல்லெலா மவிடத மாமே.

வேறு.

இந்த நூலி லிசைத்த வயித்தியர்
எந்த நூலினு மில்லை யிர்தொன்றே
செந்த மிட்டுரைத் தேரச் சுகாமணி
புந்தித் தாமரை பொன்னிக ரானதே.

வேறு.

மொழிந்த மருத்துப் பாரதத்தின்
முறைநாடகத்தி னுரைமருத்த
முன்னிச் சிலைடை யிருபொருளும்
முடித்துக்கொளுவார் பண்டிதரோ

வழிந்த திருப்பாற் கடலமுதம்
 மருந்தானதுவு மருந்தாமே
 மனத்தா லினத்தா லிதைப்பிரித்து
 மருத்துப்புலவர் தமிழ்ப்புலவர்
 மொழிந்த மேகச் சம்பரத்தின்
 பொருப்பா ருதவ விருப்பாராய்
 புணரி சேர்த்துக் கொண்டுமிகப்
 பூவா ஸூயிர்கட் களிப்பதென
 மொழிந்த தேரப் பெருமானு
 முதவியாகப் பண்டிதர்க்குங்
 குறுதி மரும நூலுரைத்தா
 னென்று மினிமே லுரையானே.

இந்நூல் வெளிவருதற்குக் காரணம்.

இவ்வரிய சாத்திரத்தை இதுகா லும் வெளியிடாம
 லதிரகசியமா யொளிக்கப் பட்டிருந்த போதிலும்,
 நமக்குக் கிடைத்த சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் ஒன்றைக்
 கொண்டு மற்றொன்றைச் சோதித்து எம்மாலியன்ற
 மட்டும் பிழையதப் பரிசோதித்து, ஸ்ரீ சுப்ரமணியர்
 கிருபாகடாட்சத்தை முஹூனிட்டு, ஆயுள்வேதாபி
 விர்த்தியைக் கோரும் நண்பர்களின் பொருட்டுப்,
 சேன்னை சூள் வேல்முருகன் தருமவயித்திய * சங்கநிதி
 சகாயத்தின் பொருட்டும், இச்சங்கத்தாரின் பொரு
 ளுதவியால், இதை அச்சிட்டு வெளியிடத் துணிந்தேம்.

ஓர் விண்ணப்பம்.

பண்டித கிரோன்மணிகளே! இதுபோன்ற அரிய
 விஷயங்களடங்கிய சாத்திரங்களை வெளிப்படுத்த
 முயல்வதில் திரவிய சகாயங்கிடைத்தல் இச்சகரத்தில்

அருமையினுமருமை மகாவருமையாயிருப்பினு மிதனீ
லுமருமை, வாகட சாத்திரத்திற் றுமைந்த வயித்திய
நண்பர்களி னொற்றுமைக் கிடைத்தலென்பது நம்ம
னோர்கட்குத் தெரிந்தவிஷயமே. ஆயினும் “எத்தால்
வாழலாமெனின் ஒத்தால் வாழலாம்” எனு முதுமொ
ழிக்கணங்கஆயுள்வேதாபிவிர்த்தியையும், சீவகாருண்ய
முதலிய நன்னடக்கைகளையும் கைப்பற்றி யொழுகும்
பண்டிதோத்தமர்கள் இதைக் கண்ணுற்று தங்களா
லெடுத்தோதக்கடியபொருள்களையும், இதிலேதேனும்
பிழை துழைந்துளதே லவைகளையு மடியேனுக்குத்
தயைசெய்து தெரிவிப்பீர்களாகி லவைகளை யதிவந்த
னத்துட னேற்றுக்கொண்டு எம்மிட மின்னாற்குள்ள
சிற்றுரையுடன் சேர்த்து இரண்டாவது பதிப்பாக
வெளியிடப்படும்.

மற்றுமொர் வேண்டுதல்.

ஆயுள்வேத நண்பர்களே! தங்களாலியன்ற மட்
டும் செல்லுக்கியாயாய் நிற்கும் முன்னோர் வாகட சாத்
திரங்களைதயவு செய்வீர்களாகில் அவைகளையுந், வேல்
முருசன் வயித்திய சங்கத்தில் கிடைக்கக்கூடிய, தேனா
யர் யமகவிருத்தியுரை, நாண்டாலை, அந்தாதி, அகந்
தியர் முதலிய சித்தார்களின் பெருநூல் சூத்திரந்
திரட்டுகளையும் பிழையறப் பரிசோதித்து வெளிப்
படுத்தப்படும். சாத்திரசகாயஞ்செய்யுந்நண்பர்களுக்கு
கைம்மாறுபுரியும்விதம்வேறெமக்குத் தோன்றாமை யால்
அப்புண்ணிபர்களுக்கு மிக்க பேரன்புடன் திரிகரண
சுத்தியாய் கோடிவந்தன மளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்
ளோம்.

நமது வந்தனம்

அருமையான தேரையர் சாத்திரங்களை சிகரி பக
வானுக்கும், சிதலைபகவானுக்கு மாபுதியா யளிக்காமற்
படி ஆயுள் வேதபாஸ்கரர் சி. த. சுப்ரமணிய பண்டித
ரால் சுத்தப்பிரதியாக வெளியிட்ட “தைலவருக்கச்
சுருக்கம்” “நீர்க்குறி நெய்க்குறி” சாத்திரங்களை அவர்
பின்னர் அவர் திருக்குமாரர் முத்தையபிள்ளை பவர்க
ளால், புதுப்பித்துப் பதிப்பித்ததற்கும், மோனையம
கம், கரிசல் இவைகளுக்கு முன்னேர்செய்த உரைகளை
ஒரு வாராகமாற்றி யச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய ஹக்கீம்,
பா, முகம்மது அப்துல்லாசாயபு அவர்கட்கும், இச்சாத்
திரத்தை ஏட்டுப்பிரதிகளை நின் னும் பெயர்த்தெழுது
வதில் விடா முயற்சியுடன் உதவிபுரிந்த எனது நண்
பர் எம். தேவாஜிராவ் அவர்கட்கும், ஆலகியமும் அச்சப்
பிழையும் தெரிந்த மட்டிற்கும் நேரிடாமற்படிக்கு. அச்
சிட்டு வெளிப்படுத்துவதில் உதவிபுரிந்த சென்னை
விஜயவிகடன் அச்சாபிகா ரவர்கட்கும் யாம் மனம்
பூர்வமா யளிக்கும், வந்தனத்தை யன்புடனேற்குமாறு
கோருகிறேன்.

சென்னை, சூலை,
1906 (ஸ்ரீ நவம்பர்) }
30உ

இங்ஙனம்,
க. ச. முருகேசன்.

கண்
ஒம்
கணபதியை நம:
ஸ்ரீ சிவசுப்ரமணியர் துணை.

தேரையமா முனிவரால்
அருளிச் செய்த
மருத்துப்பாரதம்.

←==→
கணபதி துதி.

மலர் தலையில்குப் பொன்னு
மருத்துபா ரதத்தைப் பாடித்
குலவும்நாடகப்பாராகங்
கூட்டியங் கதைக்கையாட

மருத்துப்பாரதம்.

வுலவைமுன் னாடிமுன்றி
 லொன்றிடை முதலா கப்பிங்
 கலைசுழி முனைசெளபாக்கிய
 கணபதி காப்புத்தானே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி துதி.

விருத்தம்

வாதமாய்ப் படைத்துப்பித்த
 வன்னியாய்க் காத்துச்சேட்பச்
 சீதமாய்த் துடைத்துப் பாராந்
 தேகத்திற் குடியாமைந்து
 பூதவிந்தியமா மைவர்
 பூசைகொண் டவர்பாள்வீந்து
 நாதமாங் கிருஷ்ணமூர்த்தி
 நமக்கென்றுந் துணையாவாரே.

தரு-துசாவந்தி-அடதாளம்.

சாமி ரக்ஷணை செய்யவே பவனகிஷ்ண

சாமிரக்ஷணை செய்யவே

(சாமி)

பூமியா தாரநாட்டை நாடிக்கண்முன்று

பொருந்திய விக்கிரம பாட்டை

யாமுனர் பிணிக் காட்டை

வெட்டி மருந்தாகிற நிலைக்கோட்டை

சட்டுவிக்க நேமவுள்ளாப வீட்டை

நாமினி யுடர்க் கூட்டை

பேம நிதிய மூட்டை

யாமெய்த விளே யாட்டை

(சாமி)

யலதேவர் நவக்கிரகம் பெரியோர் துதி.

தரு-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இந்திரன்முதலிய பெருமிக

பரசாதன ரனைவரும்

நந்திமுன்னருளிப் மருத் துப்பாரத

நாடகத்தைச் சொலியே.

(இந்)

சுரணங்கள்.

கந்துமெய்வாரியி னாடி களாம்பதி

கலக்கப்பிணிகுடி.கள் பலுக்கு மெய்நாட்டினிற்

ழந்திரமருத் துவ ராசீகச்செங்கோல்

சபையினில் நடமிடவே.

(இந்)

கந்தியிரதை திரி கடுகு முப்பலை யுப்பு

கடுக்காய் சாதிக்காபேலங் கனிப்பாக்கதிடூரம்

இந்துப்புசேரகங் கடுகுள்ளிவசம்பரி

யிலவங்கமரிசனமே.

(இந்)

கந்தரியரணிநு புதல்வர் வடுவர் வீரர்

தூர்க்கியனுமாரசாத் தர் காளிபிட் சாடனர்

நந்திதந்வந்திரி குறுமுனிசித்தர்கள்

நவக்கிரகமிவர்துணையே ஜெய ஜெய.

(இந்)

வெண்பா- ஆவையடக்கம்.

ஞானிபுழுவைக் கொணர்ந்துதன்போ லாக்கு

வளமாக வென்புலிய வார்த்தை—யுளபொருளை

நாவலர்தஞ் சொற்போற்செய் நாடகமிதாக்கரினால்

நாவலர்முன் சொல்லுகிறேன் நான்.

நூல்

விருத்தம்.

தீபனவடவை காய்நோய்
திரைமேய்வா ருதியான் மாப்பார்
லேபனப்பைங்கூ ழானோ
யெது சினக் குடிப்பிணிக்கே
தாபனப் புத்திமேரு
தனிலறி வெனுமே ரம்பர்
பாபனமிலா மருத்துப்
பாரத மெழிதி னாரே.

விருத்தம்.

வேதனியாசப்பொருப்பிலுட்செளபாக்கிய
வித்தின நரசன்வரைத்தபடியேவாத
வெப்பி னுச்சீரைந்தேநாள தற்குனெந்த
வினைகளு ம்விமெக்குமுத நேயக்குள்ளாகி
வாதுபுரிதனுவாதத்தினுக்கைந்தேநாளா
மற்றதற்குநோயடங்குவருத்தஞ்செய்யும்
வருகன் னவினைக்கெல்லாமிரண்டேநாளா
மற்றவையும்மேற்படியேயவைகள்போலாம்
புதிநாளேநோய்ச்சல்லியங்களுக்கப்
படியேயெல்லாப்பிணியும்விடமித்தொன்றும்
பருவரலாம்வாதசேட்பாந்தத்திற்கும்
பாதிநாளேசரியிப்பதினெட்டேநாளா
காதுமமர்விமெர்க்குந்துரோணருக்குங்
கன்னனுக்குஞ்சல்லியற்குங்கதைக்குமன்னாங்
காத்தருக்குள்ளேமற்றபடையுமாரதருங்
காவலருமடங்கிறிற்குங்கணக்குத்தானே.

ஆதிபர்வம்.

சகல வுற்பத்திகளும் வரன் முறைகளும்.

கண்ணிகள்-இராகம்-ஆரபி ஆதிதாளம்.

மணிநிற வெழிலி மணிநிறவண்ணை
லணிபெறுமுலகை யருளாறுகண்ட
மெழுகடலாடைதோ லென்பெனும்பரம்பு
பழுவவுரோமப் படியினிதான
மதியெனுமதிக்குல மாண்புரச்சேயாம்
புதனெனுமஞாபகப் புத்திரவழியாஞ்
சிதமுறுமனம்புத்தி சித்தமாங்காரம்
புதல்வராய்வருந்தர்ம புண்ணிபவசுவோர்
சந்தனுவெனுமுடற் சந்தனுபிறந்து
மந்தாகினியெனு மாயைபைக்கூடி
விரதமாங்காங்கேய மெப்ச்சுதன்பிறந்து
மச்சகெந்திபரி மனகெந்தியென்னு
மிச்சையைத்தந்தைக்கு வேள் விசெய்வித்த
துணிலெனும்விமேத் தோன்றலாயதற்பின்
பணியிருவினைமகி பாலராமனுசர்
தங்கட்குமுப்பகை தனிலிரண்டாகும்
ஆங்கவம்பாலிகை யம்பிகைதம்மை
மணஞ்செய்வித்தம்பையா மாவிரித்தைத்
தணந்தொருவன்னிபாய் தானிருந்திருநாள்
தந்தையுமனுசருந் தன்வசப்படவே
சந்ததியின்றெனத் தாயுடைத்தருள்
விச்சுவவறிவெனும் விபாசுப்பின்னவராங்

கொச்சையிற் கயினியர்க் கூடவாங்கொருத்தி
தாமசமெனுந் திரி தராட்டணையின் றவ
ணைமமர்கிய தாம் நேத்திரப்பழுதாய்
மற்றவளிராசத் வழிபாண்டுமைந்தனைப்
பெற்றனள் சீர்த்தியின் பிரபலமிதெனவே
பண்பெனுமபடுவியோர் பகர்சாத்துவிதச்சே
யன்புயர்விதுரனை யளித்தனளப்பால்
முறையிலாமுறையினின் முக்குணச்சேய்க
ளிரைகையானமைச்சென விருக்குநாள்மேல்
தாமதமாந்திரி தராட்டன்காந்தரியா
மயக்கத்தைவேட்படாதொண் ணுத்தாறுத்து

[வங்

கன்மேந்திரியந் தானேந்துங்கூட்டியே
புத்திராநூறுமோர் புத்திரியொருத்தியும்
என்னமுன்பிறந்துபின்னிடாப்பிணிக்கணமாய்
மன்னியேவுளருநாள் மருவிராசதமாம்
பாண்டுஞாபகக்குந்தி பரிவுமாத் திரையைத்
தீண்டிதிண்டாமுனஞ் சேர்குந்திமந்திர
வன்னமார்த்தாண்டனை மருவிட மாச்சரியக்
கன்னனையளித்துயா கன்னிகையாகி
வைகியபின்பாண்டு மன்னருளாலோ
ருரைகரமின் றியை நன்மந்திரத்தி
லீரண்டுமாத் திரைக்களித் தெஞ்சியமுன்றி
லீரண்டுதீபுதமஞ் சானபுத்திரரைப்
பெற்றயினைம்பூதய் பிள்ளைகள்வளர்நாள்
வெற்றிசேர்பாண்டுமன் வீட்டினைச்சேரப்
போனபினத்தின புரமெனும்புரத்தைக்
கோனெனுந்தாமதக்குருடன் சேய்நூற்றுடன்

·சேர்ந்து நூற்றைந்தென்னுஞ்சிறுருடன்பொருக்கா
னீந்துகானீன்று நேர்ந்துவீடுமனம்

பிதாமகன் சொல்வழிப் பிரியராங்கிருபர்.
சிதமெனவருதுரோணத் தேசிகர்கொடுக்க

கோதறுசக்கிலக் குருகுலந்தழைக்கவே
யேதமில்லைக்கல்வி யெல்லாந்திறத்தொடு

கற்றபின்மாச்சர்யக் கன்னனுந்தேயு
நற்றுரைவிசையன் நட்பின்மைபூணவும்

பாவமுன்சுயோதனன் பகருமேற்கன்னனைச்
சீவநண்பாகவே சேர்ந்திருந்தனரே.

தரு-பியாகடை-அடதாளம்-

பல்லவி.

இருந்தாரே குமரரெல்லாம் நூற்றைவரா
யிருந்தாரே குமரரெல்லாம்.

அதுபல்லவி.

இருந்தாரத் தினபுரியினிலே வீடுமென்புரி
திருந்துதாமதஞ்சூரிதிரிதராட்டதன்சுரி (இரு)

சரணங்கள்.

வாரணபுரியென்னும் வளர்பாதிமெய்தன்னும்
பாரணரசமுன்னும் பரிசுணமிகப்பின்னும் (இ)

ஆமயமெனும்வீராய் அரக்குமானிகைநீராராய்
போமாறனவிபேராய் போற்றியேகிடவேராய் (இ)

ஆலத்திடும்பன்கூற்ற மணுகப்பின்னுடனேற்ற
காவத்திடும்பிபோற்ற கடோர்கஜவனிதோற்ற. (இ)

தாரகமெனுமேக சக்கரபுறத்திற்பாக
தோரணையதுபோகக் கூடியப்பாலேக. (இ)

துண்ணெனுமொருசொலி துருப்பதனருள்வேலி
புண்ணியபாஞ்சாலி புணைமாலையிடக்கோலி. (இ)

விக்கனமெனுங்கோடி வேந்தர்வருக்கமோடி
திக்கலொளிக்கச்சாடி தினமுடற்பகைதேடி. (இ)

இடர்மேலையிடர்நாட்ட மில்லாமன்னவன்காட்ட
படரானபகையோட்ட பண்பானதொலககூட்ட (இ)

மந்தரமாகியகாண்ட வனமதைச்சட்டிகல்பூண்ட
தந்தரவுடனீண்ட தனஞ்செய்மொழிதூண்ட. (இ)

ஐந்தலைக்குறிசொன்றை யாமெனுமுறைநின்றே
தந்துருப்பதைநன்றேதரப்பகைவினைவென்றே. (இ)

தொல்லைவிற்குருசொன்ன சொற்படியொருவின
நல்லமாதுலன்மன்ன நடத்தினூரிவரென்ன. (இ)

தெய்வீகமெனுந்துய்ய தீர்த்தயாத் திரைசெய்ய
மெய்விசையன்பைய மேவச்சிலர்முன்னுய்ய (இ)

காமரென்னுநாக கன்னிவிஷையற்காக
தோமில்வலியுமோக சுபத்திரையாசையுமேக (இ)

விருத்தம்.

அத்தின்புரியாமெய்யு ளவையவப்பதியுளாவி
குத்திரவினைகளான குருகுல பதித்துப்பத்தர்
பத்திசேர்பஞ்சபூதப் பாண்டவ ரைவர்தாதை
புத்திசொல்குருநாடென்னும் பூட்சுநாடாஸ்கின்றாரே

கண்ணிகள் தரு-சம்பை-.

வாதசுரவீடுமனும் வாதைச்சயோதன் னும்
வாதசன்னிய னுசர்களும் வாதகுன்மகன்ன னும்
தனுர்வாதசிலைக்குருவும் சன்னியஸ்வத்தாமாவும்
சனிவாதக்கிருபனுமை சனிச்சகுனிதா னும்
அதிசாரவிதுரனுமை யாந்தலக்கணமகனும்
மதுமேகச்சயிந்தவனும் வன்னிமந்திரிகளும்
சிதச்சுர தூதர்களும் சிதகுன்மப்படைஞர்களும்
சிதவனிச்சாரணரும் சிதவனற்கோவலரும்
பித்தசுரச்சேனைகளும் பித்தகுன்மவாயிலரும்
பித்தவெப்பக்கஞ்சுகியும் பித்தவனிப்படரும்
மூலவனியீன்றவனும் மூலவெனியீன்றவரும்
மூலசன்னிக்களத்திரமும் மூலமித்திரரும்
பீநசச்சேடியரும் பெரும்பாட்டுச்சிலதியரும்
மீன்வினைத்தொழுத்தையரு மிரைப்படிமையவரும்
நீரிழிவுத் தூதியரும் நீர்க்கட்டுநிமித்திகரும்
நீர்க்கோவைக்காவலரும் நிறைந்தொருமையானார்
கவுரவர்களானவினைக் காரர்பட்சமிதுவேறு
நவீல்பாண்டவர்களான நாசவவிழ்தமுங்கேள்
நாடிகுண்பிரண்டான நவிலாறு திறத்தவரு
மீடுவினையுடற்கோட்டை யினத்திலிருந்தாலும்
பிணிகளுக்குட்பகையாகபெரும்பான்மையவிழ்தங்கட்
கணியுமகநட்பாகி யடர்வதெவ்வாறென்னில்
கவுரவரிருந்தாலுங் காங்கேயன் விதுரன்கிருபன்
தவரக்குருக்களச்சுவத் தாமன்விகன்னன்
இவர்கள்மூவிருவருமுன் னெவ்வாறுபாண்டவர்க்கு
விவரவுள்ளுறவான விவகாரமெனவே
உவமானவுவமேய மொவ்வுமொப்படியுமிது

பவமிலர்விபாசரென்னும் பண்டிதர்களறிவார்
கண்ணென்னுங்காயாவுங் காத்தருமனாமரசந்
திண்ணமிகுவீமனெனுந் திருமாலுந்தியுமே
அருச்சுனனாகியமருது மாநகுலன்சைவலமுஞ்
சிரத்தையுள்ளநீதி சகாதேவன்நாவலுமே
காளையபிமன்வனியுங் கிடோர்க்கஜனாகியபனையும்
பானைதுருப்பதைக்குமாரர் பஞ்சமூலமுமே
துருப்பதையுத்தாமணியும் சுபத்திரையாம்வழுதலையும்
நருத்திரசித்திராங்கதையலியும் நாகக்கன்னிவழையும்
அரவென்னுமிலைக்களியு மானசாத்தகிவனமுந்
துருபதனாகியகணியுந் துட்டத்தீபமகிழும்
சிகண்டியெனுங்கொத்தானுஞ் செய்விராடக்களியும்
உகந்தசுவேதனாந்தும்பை உத்திரமமருகும்
கிட்டினனாம்காரீயமும் கிளர்தருமனாமயமும்
இட்டமிகுவீமனெனு மிரதமும்வங்கமுமே
விசையென்னுந்தாம்பிரமும் வீரனகுலனெமெஃகுவும்
இசைகொள்சகாதேவனென்னு மிரசிதமுந்திரிசம்
அபிமனாகியபொன்னு மாங்கிடோர்க்கஜதுத்தமு
மிபங்கொள்பாஞ்சாலி மக்களெனுமுப்பைந்தும்
சாத்தகியாநாகமும்பேர் தூகுசிகண்டியப்பிரகீழும்
ஏத்தவுத்திரகுமார நென்னுமிலிங்கமுமே
துருப்பதையாங்கந்தகமுஞ் சுவேதனெனுந்தகரமுமே
லிருக்குமரவானென்ன விசைந்தகாந்தமுமே
கண்ணனந்தாளகமுங் கிடோர்க்கஜன்சேயாஞ்சிலையும்
பண்ணுமரமகனான பாஷாணவகையும்
வாயுமகனானேர் வாளமுங்காண்டபனென
வேயுநாபியுமபினி யினமுமிசைவாகி
அரியானதிரிகடுகு மரமகனாந் திரிபலையு

மரிமகனும்வெள்ளுளியு மருச்சனனும்வசம்பும்
 நகுலனெனுஞ்சீரகமும் நற்சகாதேவத்துடியு
 மிகுமபிமச்சதகுப்பி விராடனெனுங்குகும்
 பாஞ்சாலனெனுஞ்சா பத்திரியுந்திட்டத் தூய்ம
 னுஞ்சாதிக்காயுமலி யானகுங்குமமும்
 கடோர்க்கஜனும்ராட்டமும் நாகச்சிறுவனாமோடியும்
 மடல்கொள்சாத்தகிப்பிபருமை யானவிலவங்கமுமே
 அடர்துருப்பதைமக்க ளானதாளிசபத்திரி
 கடகரோகணிகோட்டங் கடுக்காயதிங்கம்
 ஓமமஞ்சள்கசகசாசெ வுள்ளிகோரோசனையீ
 தாமெய்சரக்குள்ளதெனு மடர்பரிவாரமுமே
 வினைச்சயோதனனுல்முன் வீமன்பொருட்சரக்கி
 னினத்தையெல்லாங்கங்கைநதி யென்னுங்கள்ளில்வி
 நஞ்சானகாடியிலும் நாலுவிசைநாலுவிசை [ட்டி
 அஞ்சாமலினமறிந் தப்பாலுமேலே
 தீர்த்தயாத்திரையாதி தீர்த்தத்திற்குகியாகு
 ஏற்பாடுவிபரமுத லெல்லாமறிந்தே
 தாய்தந்நையெனப்பரிவுஞ் சகலகுணவியாசரெனும்
 நேயமிகுமருத்துவத்தின் நிலைமைதெரிந்தவராய்
 நோயினன்மெய்க்குருநாட்டை துவலாயுள்வேதமெனு
 தீயநெறியல்லாத செங்கோற்செலுத்தி [ந்
 திங்கள் புதன்பொன்வெள்ளி தேசிகரந்தணர்மரபி
 செங்கொல்லர்வெட்டுவர்கள் சேகரர்முன்காண
 பற்குணனப்பன்காணி பற்குணிமேல்வருகாலம்
 நற்குணமென்றவரும் நாட்டிலிருந்தாரே.

ஆதிபர்வம் முற்றிற்று.

சபாபர்வம்.

விருத்தம்.

தேவியுறப்பாஞ்சாலி மானங்காத்த
சீமூதங்காக்கவவிடதமா மைவர்
காவல்புரிசுருநாட்டி னேயாநூறு
கவுரவர்பான்மபித்திரியாய்க் கலந்துகாண
வேவலராம் மருத்துவரான்மதித்தலோச்ச
விடித்தலுலர்த்திடுதலிட லெரித்தலந்த
மேவுதலாமெனுஞ்சபையில் ராசசூய
வினைசெய்வார்நிரைமுதல் வந்தனைசெய்வாரே.

தரு-திரிபுடை.

அருமையாகிய பூவைநல்வங்க மணிமுக்கடுகிவை
யானதெய்வத்தைப் பெருமையாகிய மருதநிலமென்று
பேசலாமே

தருமராசனும் வீமசேனனும் சைவசாசியும்
நகுலனுந்ததி தெரிசாதேவனுந் துலையெனுஞ்சபை
சேர்வதானார்

அரசுதாமரை மருதுசைவலம் அறன்பேர்கருத்த
பொன்னிரததாம்பிரம்பரியுமெ குவெள்ளியும்பலம்நேர்
வாளம்பச்சைநாடி

சீரகந்துடி வசம்புவெள்ளுளி சீரையாகியசபையி
லேவல்செய் வாரெனச்செறி யாயுள்வேதிய
ருடன்வந்தாரே

வந்துதமயனை வணங்கியனுசர்கள் மகத்திலுயருமி
 ராசகூயமாம் மந்த்ரவியித்திய முயற்சிவினைசெய
 மதிக்கின்றாரே

அரசினயமுதற் றருமனுக்கினை யானையானது
 மேற்கொடரவிந்த விரதவிமனும் மருத்தாமிர
 வந்திரன்மதலையுமே

பாசியெகுநகு லப்பிரதாபனும் பகருநாவல்வெள்
 ளிசாதேவனும் ராசகூயத்துக் கருத்தமீட்டிட
 நடந்திட்டாரே

தெற்குவடக்குடன் மேற்குகிட்டிசை திக்கெனுஞ்சதுர்
 பக்குவகுண மெற்குநிற்கென நால்வரும்பிரிந்
 தேகனாரே

மதித்தலோச்சுத விடித்தலுலர்த்திடல் வசிக்கச்செய்
 [திடல்
 புதைத்தலெரித்திடல் வஸ்திரபதன்றியெட்டுத்தியோ
 வழியதாக [கத்தின்
 நாலுபேரின்முன் னவன்தன்சேயொடும்நடக்கமற்றவர்
 வடக்குபூர்வக மேலைமுத்திசை சென்றுபகையிருள்
 வென்றிட்டாரே

முன்னரோதிய பொருள்களாம்பொன்னும் முத்துப்
 [பவளமும்
 நத்துங்கவடியுங் கன்னலுங்களியும் பனத்தொடுகண
 வேரும் [ப்பும்
 விசையநறைமது நேயுமனைமுசர் வெண்ணெய்சதைது
 [ப்பு
 பண்ணியத்தொடு மிசையப்பூபமி தானபொருள்கொடு
 மேவினாரே

தருமநந்தனார் முன்புதுலைச்சபை சாதூரனுசருங்
கொணர்ந்தசெயப்பொருள் வரிசைவரிசைய தானபலநி
வகுக்கின்றூரே [றை

அவரவர்க்குள பலமுநிறையுமெய் யாகுவெளிப்படை
குறிப்பிற்காணவே நவரசத்தொடு மருத்தராம்படர்
நடத்தினூரே

கனகமிரசித மிரும்புகாம்பிரங் காரியஞ்சுதங்
காந்தந்தராவங்கம் மனோசுலோதாளகம் லவணமப்பிரக
மளவுகவடி.

மிளகுகணைசுக்கு வசம்புமிலவங்க மெய்மோடியரிதகி
கோட்டஞ்சாதிக்கா யுளிகுடாரிகோ ரோசனந்துடி
யோமமுதலே

உணவுகடைசிய தானவரசமு னேடுமேவலார்
தமர்நிறை கணிதமொருதொடி யிரண்டுமுன்றி
லக்கத்தினூலே

சடமுஞ்சத்தமுமெட்டுமொன்பதுந்தசமுமொருநிறை
வகைவகைசரக்களு மடரவரவர விரட்டையொற்றைக
ளாக்கினூரே

ஆனபின்வினை ராசருபத்தை யயரவேதின
முயலவேவினை யானஞாதிபரீ சேனையுடன்வர
வனுப்பினூரே

வாதசுரமெனும் வீடுமன்முதல் வாதசேட்பசு
யோதனன்சன்னி வாதத்தம்பியர் கன்னனாகிய
வாதகுன்மமும்

தனுவாதத்து ரோணனுமஸ்வதி தாமச்சன்னியும்
சன்னிவாதமார் தனதகிருபனுஞ் சேட்பசன்னியாஞ்
சகுனிதானும்

சாற்றமுதிசார விதுரன்சேட்ப வேதைபிலக்கணன்
 னையுமதுமேக மேற்றசயிந்தவன் சுரக்கிராணிக
 ளென்னுமமைச்சும்

சேதச்சுரங்களான் தூதரும்பினுஞ் சேதகுன்மமாஞ்
 சேனைத்தலைவரும் சேதவாயுவாம் வேவுகாரருஞ்
 சேரவந்தார்

சேதவெப்பமாங் கொல்லரும்பழஞ் சேதக்கழிச்சலாம்
 பொருனருங்கனச் சேதப்பொருமலாம் விருதுமல்லரும்
 செறிந்துவந்தார்

பித்தசுரமெனுஞ் சேனைகுழுவே பித்தசயித்தியக்
 குருட்டுராசனும் சுத்தசுரக்குண சஞ்சயன்வழி
 சொல்லவந்தான்

பித்தகுன்மவா யிலர்முன்வரப் பித்தவெப்பகட்
 டியங்கள்கூறவே பித்தவாயுச்சே வகர்களணிவரப்
 பின்வந்தாரே

மூலவெப்பக்காந் தாரிதன்னுடன் மூலசன்னிநற்
 பெருந்திருவர மூலவாயுத்து சனையுஞ்சிவிகையின்
 முந்திவந்தார்

மூலமுதற்பிணி ராசகன்னியர் மூத்திரக்கிரட்சி
 பட்டத்தரசியர் மாலைக்கண்ணெனுஞ் செவிவித்தாய
 வார்திமொய்களும் [ரும்

பீரசப்பெயர் சேடியர்பெரும் பாட்டுச்சிலதியர்
 காசத்தொழுத்தையர் தீனவினைமுரிச்சியிரைப்பெனுந்
 தீனமடவார்

நீர்னிழிவெனுந் தூ திநீர்க்கட்டு நிமித்திகன்பல்லை
யுக்கிராணத்தன் பாருமோதரத் தலையாரியிவர்
பலரும்வந்தார்

மேககிரந்தி சராசந்தன்முதல் வேற்றும்மன்னரும்
ராமகிருஷ்ணர்க ளாகுமிருவங்க மருந்துவருக்கரு
மணுகிறே

சரும்பொன்னுந் நரேந்திரசமுகமுங் கதித்தவாதவை
ராசசமுகமும் விரும்பிமருத்துவ ராசசூயத்தின்
வினைசெய்காலை

செந்திதுருப்பதை வாதவைமன்னனைக் கேலிசெய்தது
மயமனுடனவள் விர்தையானதுங் கண்டுளே யிகல் [ம்
வினைந்ததன்றே

வெளிக்குமாத்திர மொருவர்க்கொருவர்கள் விருப்பமிக
[த்தானே
யிருப்பமகமுற்றி யளிக்குமரியாதை பாக்குவெற்றிலை
யாங்கைமுறையால்

கண்ணன்பழம்பகை யானசராசந்தன் கரம்வினைகளுக்
கிகலதாயிகல் கண்ணனுடனூர விமசேனனைக்
காட்டினே

காரியத்தினால் வெல்லவரியமே கக்கிரந்தியை
ரசுத்தினால்வெல்லுங் காரியத்தினை லோகநாயகன்
காட்டலெனவே

இடும்பிநாயகன் சராசந்தன்தலை யினைத்தரித்தபின்
வினைச்சயோதனன் கடுங்குரோதமுள் ளடக்கமேலுக்
களிப்பைக்காட்டி [குக்

அளவளாவியே யொருவர்க்கொருவரே யானகவுரண்
 ரவிழ்தப்பாண்டவர் களவும்பிடிப்ப வருளவுமாகவே
 கலந்திட்டாரே

தருமநந்தன் ரனுக்கையால்வினைத் தந்தைசோதரர்
 மைந்தர்மித்திரர் குருவெல்லாந்தம தூருக்கேவழி
 கொண்டுபோனார்

யின்புகண்ணனு மேகராமனும் யிறிந்துபோனயி
 னிருந்தவைவரு முன்புபோனவ லோகநாயக
 முறைசெய்தாரே.

விருத்தம்.

கவுரவனோ பினமவிழ்தப் பாண்மேக்கள்
 கனமரும் மறிந்தமனப் பொருமையாலுந்
 தவருதலாம் பொல்லாத காலத்தாலுஞ்
 சபையமைத்தோமதுபார்த்து விருந்துமுண்ண
 நவமாக வரவென்று வினைத்துதேவ
 நாடியது நருமன்முத லானோரெல்லாம்
 வீவரமிசு மத்தினுபி யைச்சென்று
 மேவின ரவருட னளவினாரே.

தரு-நொண்டி..

கருந்தாதறத்தின்முனை—ரசுக்
 கான்மகன் செப்பண்டர் கோன்மதலை
 எகுவாகிய நகுலன்—வெள்ளி
 யென்னுஞ்சுகாதேவன் பொன்னபிமன்

துத்தக்கடோர்க்கஜனுந்—கெந்தித்
 துருப்பதையுஞ்சொல் நெருப்பெனவே
 மன்னையவன்மனையைக்—கண்டு
 வந்தனைசெய்தனர்தந்திரமாய்
 அரசசபையிலைவர்—வைக
 வந்தப்புறத்தினில் கெந்திவைக
 ஆமாத்தியமறையாஞ்—சபை
 யாதாரமான சிங்காதனத்தில்
 துரியோதனன்வாதக்—கபத்
 துச்சாதசன்னிக் கனிஷ்டனுடன்
 குரமானகன்னெனும்—வாதக்
 குன்மஞ்சகுனியையச் சன்னியுமே
 ததுவாதமாநதுரோணர்—ஆஸ்வத்
 தாமச்சன்னிகிருபநாமச் சன்னிவளி
 விதுரவதிசாரமது—மேகச்
 சயிந்தவ னனைகப்பொல்லா
 சுரக்கிராணிமந்திரிகள்—வினைச்
 சுற்றமுந் தூர்ப்பிணி மற்றவரும்
 தணவாச்சபைநடுவே—யந்த
 தர்மனைவாதவைக்கர்ம மன்னன்
 தகப்பனனுமதியுந்—தம்பி
 தாட்டிகமுந்தோழன்வாட்டிறமும்
 மாமன்செய்தந்திரமுங்—கொண்டு
 வாதசுரமாம் முதாதைசொலும்
 முனியஸ்வத்தாமன்—கிருபர்
 முன்னவிதுரன் விகன்னனிவர்
 சொலும்வார்த்தையுந்தள்ளி—ரச்ச
 சூதாடவாவென்று வாதாடவே

காலகரணஞ்செய்ய—நல்ல

கால மென்றம்மான்சொல் வேளையிலே
மதியாகியசரக்கு—சூரை

மாருதவூழிற்செல் நேரெனவே
தருமக்கடவுள் சுதன்—மிகச்

சம்மதமாக சூதின்முயல
சகுனிவினைவலத்தான்—முனஞ்

சாற்றுமறமுளைத் தோற்றுவிட
வனமாகியமாதேவ—பல

மாட்சியவ்வேளையிற் ருட்சியதாய்
கிலமான துகண்டு—வங்கக்

கிட்டின னும்மெச்சும் நெட்டிகல்போய்
அவமானமாமிருப்பை—வளியை

யறிந்துகொண்டு வெய்யவினை
கன்னன்சகுனிசொ லும்—பொல்லாக்

காரியாலோசனை வீரியத்தால்
பாவித்துச்சாதனனார்—கெந்திப்

பாஞ்சாலியை யுடலாஞ்சபையில்
கொடுவாவெனவேவ—அவன்

கொண்டுவருவதுங் கண்டிசம்மா
காந்தாரியாமூல-வெப்பக்

கருமியிருக்கவுந் துர்மகனார்
துரியோதனன்முன்னே—தம்பி

தொட்டிழுத்துவரக்கெட்டவினை
மாபாவிபத்திரியை—யதற்கு

வன்னியென்றுஞ் சற்றுமுன்னுமல்
கூருதவார்த்தையெல்லாங்—கூறிக்

கூரையுரியென்று கூறையிலே

ஆவ்வகறுவாதசன்னி—செய்ய
 அக்கனிப்பெண்மானம் விக்கினமாய்
 காரீயக்காயம்பூ—சிலைக்
 கண்ணென னுந்தன தண்ணையே
 நாராயணமுறைபோ—வென்று
 நாடுமுன்னேமிகு மாடைதர
 தகரைபெனும்மேக—வண்ணன்
 தந்துணையாமுறை தந்துநிறை
 புகையாகியபங்க—மின்றிப்
 பொன்னெறிக் கண்ணிலான றிவும்
 துரியோதனன றிவுந்—தம்பி
 தோழனம்மானிவர் பாழறிவும்
 பரியாசமுங்கண்டு—பஞ்ச
 பாண்டவர்கோபிக்க வேண்டிமுன்னேன்
 அறிவாலடக்கையிலே—சிலை
 யாசான் பிதாழகன்பேசுமுன்னேன்
 குருடன்முகம்பார்த்து—நடுக்
 கூறுகின்றாரைவர் நாடுவிட்டு
 வருடம்பனிரெண்டு—வனம்
 வைகுமேலக்கியாதம் வைகலொன்று
 ஆகப்பதினமுன்றே—யெல்லை
 யாமெனவைவருந் தாமெனவே
 குறிப்பால்வெளிப்படையால்—முன்பு
 கூறுமிகலை யெல்லாரும் நன்றாய்
 அறியச்சதாகதிசெய்—வாத
 வையதன்சன்னியாம் வெய்யவர்கள்
 துரியோதனனாதி—நூறு
 துட்டரையும் நமன் பட்டணத்தில்

சேர்ப்பேனென வுரைத்தான்—ரவி

சேயைத்தனஞ்செயன் மாயன்போல்
கொல்வேனென வுரைத்தான்—வஞ்சக்

கோதார்சகுனியைச் சாதேவன்,
மாய்ப்பேனென வுரைத்தான்—பின்னு

மற்றவரையேகுக கொற்றவனும்
கொல்வேனென விசைத்தான்—கெந்திக்

கூற்றான துருபதை நூற்றுவரும்
மாண்டானபின் முடிப்பேன்—குழல்

வாரியென்றான் கவுமாரியைப்போல்
குளாகுமித்தையெல்லாம்—கேட்டுத்

தூயவர்மேவு மபாயமென்றார்
ஆசாரியர்பாட்ட—னப்ப

னத்தனைபேரு மனத்தமென்றார்
நல்லோர்பெரியோர்கள்—எல்லாம்

நானைத்தெரியுமிச்சுளிதென்றார்
கருந்தாதிதையாதி—யைவர்

காட்சிக்கெல்லாந் தெய்வஞ்சாட்சியென்றார்
நாடாமுழையைவிட்டார்—தொழி

னன்றெனங்கானத்திற் சென்றனரே
மனையானகந்தகமும்—ரசு

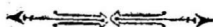
மாருதியும்வனஞ்சேருமுன்னே
பினமானநால்வருட—னெதி

யேசத்தருவனவாசத்திலே,

சபாபர்வம் முற்றிற்று.

ஆரணியபருவம்.

விருத்தம்.

தருமநந்தனன்கான் மதலையிந் திரன்சேய்தகுமத்
திரகேயர்பாஞ்சாலி, தம்பதியெனும்வாகடமுறைநீங்
கிசாலையாங்கானகமேவி, யருமைமாதமாம்பரமழலி
கையாலடலைசிந்தூரமாத் திரைநெய், யாக்கிரணத்தூ
ளிலேகியம்நகியமடுபுனல்குரணங்கலிக்கங், கிருதமை
தைலமெண்ணெய்வே துஞ்சக்கிலவிரேசனப்பற்று, கிர
ணவத்தியொற்றுகற்பகற்கா திகிடங் குருகுளிகைசங்கி
தையர், மொருமையத்திரங்களாகவுமேலையும்பரைக்
கீரீடிகார்த்திடவு, முதவிசெய்தருண்முக்குணரம்ப
றியாவொருமுதலிருபதந்துணையே.

தரு-வருளி-தாளம்-ஆதி.

ஐவருமனையுட னறுவராகியேசாலை

யாரண்யத்தைச்சேர்ந் தார்காரீயக்காசை
மைவருதுணையா னபண்டிதனா

ஓர்மூங்கைவரிசைக் குளகப்பட்டார்

இந்திரநீலவனச் சாரலிலேயடுத்

தேயிருப்பான்வேளை யிலேபாலகமுனி

தந்திருவருளாலே யிருபதுநாளையிலே

சதுர்விதவோமப்புதை யாலேபற்பமென்கிற

சுந்திரத்திரன் தன்னை தருமன்பெற்றான் பின்னும்
 தன்மனைப்பாஞ்சாலி யருங்கற்பாலும்
 அந்தயோக்கியமுனி யருளால்மேற்படிதானே
 யக்கினிகளைபெற்றான் சிந்தூரநாமம்
 சுபமுனியருளினான் முன்னோம்புகையினால்
 சோடசநாலையி லேமருத்தின்சேய்
 சுபலமில்லாதபற் பச்சந்திரக்களை

பெற்றுதன்முனியரு ளாலேவருமேற்படி
 அக்கினிகளைபெற்றான் சீதாங்கிமுனியரு
 ளாலேயிந் திரன்புதல் வன்பஞ்சாக்கனியோமம்
 பக்கதின் த்துக்குள்ளே சந்திரகளைபெற்று
 பகர்சலசத்துரு முனிவருளாலே
 மேற்படிமேற்படி யக்கினிகளைபெற்றான்
 மேலே நகுலராசன்

மாற்கப்பிரமசாரி முனியருள்வரத்தாலே
 வாரத்தின த்துக்குள்ளே சடாக்கினியோமம்
 குபேராஸ்திரத்தைப்பெற்றுச் சாம்புபூஷணமுனி
 கொடுத்தவரத்தினாலே மேற்படிதானே
 நிபமாநெருப்புக்களை பெற்றான் சகாதேவன்
 மேனேரபுஞ்சைமுனி யாலேமுகக்கனலோமம்
 பதினெட்டுநானைக்குள்ளே சோமாஸ்திரத்தைப்பெ
 பாசமுனிவனாலே மேற்படிதானே [ற்றுப்
 கொதிக்கொளக்கினி களைபெற்றான் பாஞ்
 சாலிகற்பாங்கோ வண்முனியருளால்
 மதியரைக்குள் தரா பதியத் திரம்பெற்று
 நாகமுனியாற்சாற்று மேற்படிதானே
 முளரிக்களைபூராய மாகப்பெற்றான் வீம
 சேனன் மகனும்புகல் வாமமுனியருளால்

பகலீட்டுக்குள்சசிக் கணையங்கிமுன்னாற்பெற்று
முண்டசமுனிதன்னாற் மேற்படிதானேய்வர்கள்
நிசக்கணைபெற்றான் துருப்பதைபின்னரும்
நிறக்குஞ்சீமூத முனியா லுறுதிப்பெற்றான்
வாதேயன் பின்னரு முன்னருரைத்திட்ட
சூள்வார்த்தையைநிறை வேற்றநிற்பன்னமுனியா
தானுமலீசரக்கு முதலானமந்திரத் [தரவாலே
தாலும்பணியினாலும்
பட்சமிரண்டிற்குள்ளே சிற்றவைபேரான
பூபதிசுந்தா மணிநெண்டுபடைத்தானே
லட்சணமாகப்பின்பு விசையன்பகையைவெல்ல
நன்றாயாலோசனை செய்தேபரமசிவன்
வெற்றியைபூஷணத்தைத் தன்றந்தைக்காணியை
மேவுதன்காணி யாட்சிமுதலாம்பொருள்
மற்றுமுண்டானபொரு ளெல்லாததையுங்கைலை
மலையானுக்கற்பிதஞ் செய்து அமுர்தகண்ட
முனியருளுந்தமை யன்னனியருளுங்
கொடுபோய்முக்கண்ணெடு பொருதிவேடனாமவ
வணையுருதெரிசித்தங் கவனாலருளுகிற [ன்
மாரவுத்திரா காரக்கணத்திநாமம்
ஆகியபாசபத வத்திரம்பெற்றுத்
துரோணரருளும்பிரம சரமாமணிமாத்திரை
வேகமுறைசரத்தைவிடவுங் கட்டவுங்கேட்டு
மீண்டுவருமப்போது
பார்த்தன்சிவன்கையிலே பாசபதம்பெற்றதும்
படைத்ததும்பிரம சரம்மகீவான்கேட்டு
மூர்த்திகரமாய்த்தன் னூ ரதனைக்கார்த்திகலை[வீமன்
வெல்லமுன்கொண்டழைக்கு முன்னேபூமி யில்

பாஞ்சாலிக்காக வட-திசையோன்பதிக்
 கணுகிபதுமமலர் கொணருமுன்சிலவவுணர்
 தெஞ்சவிடவேவென்று மல்லாடுஞ்சடா
 சூரன்சீவனைவாங்கி யபின் அனுமானெனும்
 முறைமைச்சோதரரான் பாதி வரம்பெற்று
 முன்னவன்ரனைப் பணிந் துசயிந்தவனார்
 திறமையில்லாதது மேகப்பதிதனைப்பார்
 சிலிக்கத்தூறத்தி விட்டுப்பகைத்தவாத
 சிதச்சயோதனனே யாதிபாதகக்கும்
 பைத்திரணியாங்காந் தருவன்கொம்போகச்சே
 மேதைத்தமையன்சொல்லான் மீட்டந்தசேட்டனு
 [டன்
 மேலேமார்க்கண்ட முனிவன்சொல்லுங்கதைகள்
 கேட்டாரணியமெல்லந் திரிந்துகொண்டாடி
 மேலேகிரீடிவரவு பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே
 நாட்டமாயிந் திரனது மாதலிதேர்
 கடாவநண்ணினான் தனஞ்செயனே.

விருத்தம்.

சுவேதவாகுனனான மைந்தனெனுமைந்தனைச்
 சொர்க்கமெனுமுத்தமாங்கத்தோன்றலெனுமான்மத
 வலாரிதன்பகையான சுவாசமாங்காலகேய
 நிவாதகவசத்தவுணர் முப்பத்திமுன்னுன
 நிகழ்லக்க ரோமாகரை நிமிடத்திலேகொன்று
 வேலிச்சரத்தினு னீஞ்சுக்கியக்காலையே
 சவாதுமணவாகைமா லிகைசூடியமரபதி
 தன்னிலொருபவனிவந்து சக்கரத்தந்தையுட

னமுத்பேர்சனமுண்டு தந்தைமகிழந்தவேளை
துவாதசாதித்தரென வொளிருமணிமவுலிபணி
சொன்னவம்பரமுமுதவிச் சோதிக்கவேரம்பை
மாதைப்பணிக்கு வவள் சொல்லியுமாயினே.

தரு-மிகுமழை.

அலிவடிவொருவேளை யினிமேலாகட்டென்று
விசையன்பெண்போ கட்டென்றுமேல்
தகப்பனார்தனக்கரு னும்வெகுமதிதா
ளகமாத்திரைகிஷ்ணவா ளாயுதமும்
மந்திராக்கினி முனிவன் தினம்பத்து
வகையென்றருளிய தொகையுடனே
சந்தனாதித்தயி லக்கரோடிகைச்
சச்சிதானந்தவுர வச்சிரகபாய்
முதன்மைநாலேனை முன்றுதகச்சித்திர
முனிகருதமுனிகந்த முனியுடனே
மாலூரமேற் படியேயானாலும்
வரமுனிபரமுனி யருளுடனே
ஆரக்குவதமேற் படியேயானாலு
மருணமுனிவனருள் பொருளுடனே
சங்குமேற்படி யேயானாலிஞ்
சுகத்திரமுனியருள் மகத்துவமும்
ஆமலகமேற் படியேயானாலு
மருக்கமுனியருள் வருக்குடனே
சுகந்தா திராமக்க பாய்மேற்படிசொல்லு
முனிபுல்லமுனி வல்லமையுடைய
சுகபீசவபி தானவரைச்சட்டை
துளவழைமுனிவர் வளமையுடன்

விடமுட்டியிருப்புக்க பாயெட்டிநிம்ப
 வெனுமுனிவரருள் காணவுடனே
 வில்வாதினே கியமெனுமுடைவாள்
 விறல்முனிதான்மீகு திறலுடனே
 விசையபலாதி கிருதபரிமளமே
 தருவதானமுனி யாதரவுடனே
 இலவங்கமேற் படியேயானாலு
 மேலமுனிநாலுதின மேகமுடனே
 சர்வோத்தமா தியெனுமுடம்பிவிடி
 தனக்குமேற்படியெனும் பனைக்கமுகு
 இலந்தைகுளஞ்சி முனிவர்தமதருளெப்
 படியும்வேணுமெனவப் படிதானும்
 இஞ்சிரசாயன மாஞ்சரிகையுமிசை
 திரிகுகொன வசைமுனிவர்
 தஞ்சமுடனேவிசை யகிருதமுனிவர்
 தங்களருங்குலவ விங்கிதமாய் ,
 கந்தாதிருத மெனும்பாங்குக்குக்
 கருணைவிசையமுனி யருளுடனே
 சர்வச்சந்திச்சு ரணமாங்கேடையந்
 தனக்குமமுதவல்லி முனித்தயவும்
 அர்த்தசந்திரோ தயமாந்தோமர
 மதனுக்காடகமுனி மதிகனலே
 பூரணசந்திரோ தயமாந்தெண்டி னுக்குப்
 பூரிமுனிசாம்பிரைதி வெரிமதியே
 மதனகாமேசுர நெய்யெனும்பல்லை
 வாளிக்குவித்தக்நாரந் தாளிக்களுமே
 மேகாரிநேயமெனூ மீட்டுக்குமேருச்
 சிலையாரலங்கற்பேர் பெற்றமுனி

உட்டணுதித் திலநெய்நெரிசத்
 திற்குள்ளியேரண்ட முள்ளியோரே
 அநுபானமென்கிற படைக்கினிமேலறப்
 பண்ணுவோமென்று மருமத்தை
 லங்கணமென்கிற வெல்லையிலக்கிற்கு
 நாளொனவுவமித்த வேளையுமே
 பத்தியமென்கின்ற நிலைக்குநால்வகைப்
 பகருமண்டிலமாதி வகைகளுமே
 உணவெனுமனு கரணபடை களுக்
 குண்மையாகவேவிதித்த திண்மைகளுமே
 உபதையாகியவத் தப்பிரயோக
 வுரத்தையநத்திவைக்குந் தரத்தையுமே
 சங்கிதையாகிய வாளியுரைக்கொரு
 சருமைப்பலகையெனு மருமையுமே
 கற்கமெனுங்கே டையத்திற்குளடங்கிற்
 கமடலாங்கமெனுஞ் சமதிடமும்
 குடிநீராகியபஞ்ச சத்தநவகோதை
 கட்டுமணிமந்திரமூ தண்டையுமே
 கல்ப்பமெனுவீர கண்டாமணிக்கிசை
 கச்சையெனுங்கடைப்பிடி நிச்சயமுமே
 கருப்பொருளுளெனும் பயிற்சிச்சாக
 கரணத்திற்கினமான தரணமுமே
 நசியமாகிய வன்னிவாளிக்கு
 நமனுக்குநமன்வெற்றி யமையுமென்றே
 நாசிகாபரண வளிவாளிக்கு
 நாரணியுட்டணிமூல காரணமுமே
 வத்திப்புகையெனுந் தூமாத் திரத்திற்கு
 மாசைகந்தக்கட்டியிரண் டோசனையுமே

கலிக்கமாம்மோக னுஸ்திரந்தனக்குமுக
 கமிகா திகாற்பாச முடிவொன்றுமே
 அஞ்சனமாந்தம்ப் னப்படைக்கிந் திராணி
 யாரியபிராமிவிண்டு சோரமெனவே
 ஒற்றிடமெனு முடைவாள் கைமல்ல
 யுத்தவகைகளுக்கணி மத்தளிப்புமே
 யற்றெனும்பிண்டி பாலமல்லகப்
 படைக்கிருகைமுறை யடக்கமுமே
 வேதெனும்வரு ணுக்கினிப்படைக்கிட்டி
 வெஞ்சிந் துவாரியரி யஞ்சிந்துமே
 சுட்டிகையெனும் பாச்சல்சண்டைக்குத்
 துங்கவனலாகிய புங்கமொன்றே
 பொடித்திமிரெனு மோச்சற்சண்டைக்குப்
 பொன்னரிதகியுப்பு வன்னியுமே
 விரேசனமென்னும் பேதனாத்திரத்திற்கு
 வேளாண்மையென்னுநோர் வாளாண்மையும்
 குருகுளிகைக ளென்றுமிருவகைக்
 குவசங்ஙளாக்கிரக வசங்கட்டு
 அரியாயுதமிந் திரனாயுதமா
 குமெனவேயுரைத்தபேர் கணையுமே
 திராவகமெனும் பிழையாச்சத்திக்குத்
 திணையொன்றுகணையொன்று பணையொன்றுமே
 பின்னுமுள்ளபடைக் கருவியினங்கட்டுப்
 பேதமும்நாதமுஞ் சேதமுஞ்சொல்லி
 யடையாகு மிதுகளெல்லா மினிமேல்
 படைத்துணைவங்களாயுந் கிடைப்பரென
 அனுக்கிரகஞ்செய்துந் தந்தைகையிலே
 யனுப்பிக்கொண்டடற்சிலைக் குளிப்புடனே

பாரில்வந்தாரண் யத்திந்தமையனைப்
 பணிந்துசோதரர்களைப் பணிந்துடனே
 நடந்ததெல்லாஞ் சொல்லியைவரு
 னண்ணுமொருவனவாசம் பண்ணுமளவில்
 பண்டிதனான கண்ணனவிடதப்
 பரிட்சைபார்ப்பதுபோலே மருட்சியில்லா
 ஐவர்திடச்சத்தி யவர்க்கும்பாஞ்சாலி
 யருங்கற்புமெவருக்குந் தெரிந்திடவே
 விடப்பொய்கைநீ ராலும்பழத்தாலும்
 மிசையுமசனத்தாலும் நிசமாக
 அறியாமலறிவித்து வேண்டியதெல்லா
 மளிக்கவேபைவருங் களிப்புடனே
 விராடமென்கின்ற நாட்டில்மறைந்திருக்க
 விரும்பிவனத்தைவிட்டுத் திரும்பினாரே.

ஆரணியபருவம் முற்றிற்று.

விராடபர்வம்.

விருத்தம்.

மச்சபுற மென்கிற விராடனார்
 மருத்துவ கேந்திரத்தி லக்கியாதவாச
 விச்சையின லறுவர்களு மூவிரண்டு
 வேடமென வெவ்வேறு ரூபப்பேராய்
 கொச்சைவினை வருக்கமெனும் பகைவர்காணக்
 கூடாமல் வசிப்பதற்கு பருவம்நாடி
 யச்சமில் தாகிமுற்று மவிழ்ததேக
 மாயின ரவ்விடத்தி லேகினாரே.

தரு-கல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

மண்ணினில்பொருமையா கியதன்பேர்க்குவ
 மாண்மான் திலேபுட மாமறைந்துதர்ம
 னெண்ணினான்சற்றுங்கெருவ மில்லாதகங்குபட்ட
 தியவரசுகிடைத்து விராடனவைநண்ணினான்[வே
 திடமானவீமசேனன் வேலைக்குமுன்னியதிற்
 சேர்ந்துவசிக்கமன மொப்பினான்செய்யும்
 மடையனுவீமனுக்குக் கமலன் விதிப்படியிம்
 மாற்றமென்றங்கேவந்து செப்பினான்
 யற்குணநாட்டியவீத்தை கற்குமாதர்க்கியற்றப்
 பரதசாத்திரியாகி மேவினான் தாளத்
 திற்கிசைவானரூபி லொளித்துமுன்ன லியெனச்
 சபையோரநீயத்தானே கூவினான்
 நகுலன்வாதுவனென்னச் சகுணச்சைவலமாவை
 நடத்துமிடையுடனே வந்தனன்கவர
 மகிமைமுட்டாக்கிற்குள்ளே மறைந்துஞ்சமுகநாம
 வசனம்பஞ்சவர்ணே தந்தனன்
 கனிட்டரிற்கனிட்டன் சகாதேவனாவலான்றன்
 காசாவயினேரூபாய்த் தோன்றினன்பசு
 வினத்தைரட்சிப்பதான கோவலனைவநாம
 மியம்பிமன்னவைதன்னி லூன்றினான்
 துருப்பதைகற்பைத்தானே பரிப்ப திலைமறைந்து
 சொல்லுமுத்தாமணியாய்க் கண்டனள் அணி
 திருத்தும்வண்ணமகளாய்ப் பொருத்தும்விராடன்
 சேர்வைகொண்டிசைபல விண்டனள் [பாரி
 இப்படியாறுபேரூ மிப்படிய நியாம
 லிருக்கும்மச்சபுறத்தின் வன்னமும்முறை
 தப்பிலரசவாயி லடுக்களைதனிநிர் த

சாலீமந்திரங்களி லின்னமும்
 புரவந்தனிலையந்தப் புறத்தினிலேயிருந்து
 பூபதிக்கிசைவாகி யோதியும்அந்த
 விரையுணவட்டளித்துஞ் சதைக்காடல்பயிற்றியு
 மிஷுனிகளைத் திருப்பிக் காதியும்
 பெற்றவினமெனவே பெற்றவினமளித்தும்
 பெண்ணரசிக்குப்பணி பூட்டியும்தொழில்
 கற்றுமுன்னைவிலேலைக் காரரிவரவஞங்
 கன்னிபாஞ்சாலிக்கெனச் சாட்டியும்
 கூட்டினவயித்திய நறிட்டாமிதுவெனக்
 கெடுவுநாள்வருமட்டு மொன்றியேவ்னை
 யட்டில்லாமற்செய்த வவிழ்தவழக்கமென
 வறுவருமுயன்றனர் நன்றியே.

விருத்தம்.

மருந்தெனு மாறுபேருமாறுருபாகி யிவ்வா
 றிருந்தன ரிருக்கும்நானி விரைவன்மைத்துனரில்முத்த
 கிரந்திப்புண் ணிரணமேகக் கீசகனெ னுந்துன்மார்க்க
 னருந்ததி யெனும்பாஞ்சாலி யன்னையக்கண் ணுற்றா
 [னே.

தரு-தோடி-தாளம்-ஆதி.

கண்டானே கீசகபாதகன் கனிட்டை வளவீனீ
 ல்னிட்டமிகவொரு கற்பினுக்கரசை நாசமுற்படத் த
 னக்கேயாசை கொண்டானே—சூதமணுளனைக்குறித்
 து மருவிடி லொருப்பரெனவெகு குத்திரங்களையே
 சேர்த்து முத்திரஞ் சொல்வாளைப் பார்த்து. (1)

பயந்தாளே தீயிடைமேவிய பதைப்பிலோயத்
 துருபதப்பெணுனவள் பற்றவரவைமுனோடிச் சொற்

றுயருடனேவாடி அயர்ந்தாளே—கேள்வியினாமையை யறிந்துமனமிக முறிந்துவரவரி யச்சவிபுதாமுன்பண்டு நச்சவிடமெனக்கண்டு. (2)

தொழுதாளே தேவாவினாவொடு துரத்திவருகிற விரக்கமின்மனை துட்டநிருதனென வுட்டுயருடனே அழுதாளே—நாயகமாருதியறிக்கையாகவே முறைச் சொல்லோவென வப்புறமேலுக்குச்சல்வி யொப்புறவா விக்கச்சொல்லி. (3)

நடந்தாளே கீசகநீசனும் நகைத்துநாடி வகைத் துரோபதை நட்புமெய்யனவேயுள்ளி யுட்பகையான லையள்ளி யிடந்தாளே—தேடியிராவினை யிரப்பனென வது கரப்பனெனவதை யெட்டியதுதனித்தானே விட் டுவசைதொனித்தானே. (4)

அறிந்தாளே தாமரைகுதமி தனைத்துமானவ னினைத்தமாதூரு வக்கணமெடுத்தவ்வூரிற் றிக்கெனவடு த்தநேரில் பிரிந்தாளே—ராவினிலேவகை பிரிக்கவட லது தெரிக்கவெருவிசை பெட்டியரவாகவரு துட்ட னெதிராகவொரு. (5)

மன்தாசையினால் வருகீசகன் மறுத்திடாமலும் வெறுத்திடாமலும் மட்டிலாவினோதமாக விட்டிடே னெனாதயோகம் உளதாமெனவே—தழுவாமுனம் உ ரைத்தவாய்மொழி யிரைத்தவோசையி லுச்சமாதலா மையெண்ணி யிச்சைநீவிபூறுபண்ணி (6)

உரைத்தாளே மாருதிமேலவன் உரத்திலேவழி யிரத்தநீர்தசை யொட்டிரட்டையாகக்கள்ளி குட்டிநெ ட்டிக்கீழேதள்ளி வதைத்தானே—கீசகனோயிர் மரித்

ததம்பிபீ ரொருத்தரின்றியே வற்கத்தொடுமேகரணம்
நிற்கக்கூடாதோர்தரணம். (7)

மாண்டானே கீசகனுவன் மடிந்தசோதர ருட
ன்சகோதரி மச்சராஜனுக்குரைக்க துச்சரானவர்க்கி
ரைக்க நீண்டானே—வீமன்நேரினை நினைக்கநால்வரு
முனைக்கமேல்வரு நித்தியப்பெண்ணைகெந்தி பத்தி
னிக்கெண்ணுகமுந்தி. (8)

விருத்தம்.

மாறான கீசகனை துணைவரோடு

மடித்தபின்பு நால்வரன்றி மற்றவூரார்
தேறாமல் வீம சேனனைக் கொண்டாடித்

தெரிந்து மிகத் தெரியாமலிருக்குநாளில்
வேறான குருடன் மகன் முதலாமொன்றார்

வெளிப்படு நானைவருக்கு மிதமிதென்றே
யாறான சாரணராங் குறிகளாலே

யறிகின்றார் நிமித்தியர்கள் செறிகின்றாரே.

தரு-சௌராட்டிகம், தாளம்-ரூபகம்.

ஆரண்யத்திலே சென்ற வைவர் முதல் பாஞ்சாலியுட்
பாரரியசம்வச்சரம்பன்னிரெண்டும்மேலேயொன்றும்
செல்லுமுன்னேவெளியானால்செல்லவேனுமேற்படி.

[யே

அல்லவேவாகையினுடைய வர்க்கீட்ப்பிடித்தோமானால்
வெற்றிநமதென்றுசொல்லிவினைராசவர்க்கமெல்லாம்
ஒன்றியாலோசனைசெய்தேயொருநாள் குறிப்பினாலே

மச்சபுறமென்பதுன்னிமாடுபிடிசண்டைபோலே
 எச்சரிக்கைசெய்தோமானுலெப்படியும்வெளியாகும்
 என்றுதுரியோதனனுமினையவனுமங்கர்கோனும்
 என்றுமடமேபுரியுமெண்ணமுள்ளசகுனியும்
 மந்திராலோசனையென்னும்மந்தவசீரணமுண்டாய்
 தந்திரபுளிப்புமீறித்தானைவெப்பமானதிலே
 வீடுமர்கிருபர்துரோணர்மீறுமச்சுவத்தாமாவும்
 ஓதமென்னனுசருஞ்சேனையுந்தலைவர்களும்
 ரதகசமிவுளிகாலாள்நாலுவகைபாமுயிர்ப்பும்
 உதவமாமுரசுமார்ப்பவத்திரதிசையுமேனடி
 திகைத்தவன்மத்தசுருத்திகத்தமன்னுடன்சேனை
 பகைத்தவைவச்சுதனூர்பக்கத்திசைமேலேவி
 மச்சபுரவாதாரத்திலுமன்னும்மன்னன்பசுக்களில்
 ஆச்சசீவபரமமானமாவாம்பசுக்கூட்டம்
 வெள்ளிநாவலன்காவல்மேவுதெக்கணத்திலே
 கொள்ளையுன்மத்தசுரமாங்கொதிகத்தனரைக்கூவ
 கேட்டுமாத்திரகேயனுங்கேசகாரியுந்தாமனும்
 நாட்டமாமச்சர்கோனுக்குநண்னும்படைத்துணையாகி
 தென்திசைமேலேநடந்தார்திரிகர்த்தனையெயடந்தார்
 வென்றுவிராடனைக்கட்டிமேவுதேரிலேயடக்கி
 நிரைகபர்தலுஞ்செய்துநெழியேநடக்கும்போது
 வரையைநிகர்மாருதிமறிதிரிகர்த்தனைவென்று
 கோணைரட்சனைசெய்துகொண்டுதுணைவர்கொண்டடை
 சேனையுடன்மாறுகத்திரும்புமிதற்குமுன்னே
 வருமுத்திரதிசைமேல்மாடுமடக்கவந்த
 துரியோதனன்படைமையூதர்சொல்லவேதட்சணம்
 ஒருவருமில்லாமையாலோதரசன்மாதமுதல்
 வெருவுதுயருடனும்வேளையிலேமகனும்

உத்தரகுமாரனான யோட்டுவேன் வந்தபடையை
சத்திபாயெனதுதேர்க்கு சாரதிமாத்திரம் வேணும்
என்றுதயங்கையிலே யிசைவான வண்ணமகள்
ஒன்றுமருமஞ்சொல்வாளுத்திரைக்குசிட்டைசொல்லு
[ம்

பேடியானட்டுவன்பெலமானசாரத்தியம்பண்ண
கோடியெனவேயவனுங்கோடிமகிழ்ச்சியானுன்
வலவனாயுத்திரற்குவையநடத்திக்கொண்டு
அலியானசைவசாகியாகவத்திலேவந்தானே
பார்த்தாரொதிரிகளோர்பையலுத்திரன்வார
மூர்த்தன்னியரதவார்ப்பைமுன்னியதீசயித்தார்
வலவனைபார்த்தாலுருமாத்திரம்நபஞ்சகனலது
பெலவானிதென்னமோசம்பின்னறிவோமெனநின் றார்
அப்போதுத்திரன்பயமாகியயரக்கண்டு

இப்போதுசாரத்தியமியற்றுநானிகல்வெ சய்வேன்
என்றுங்கேளாமலோட்டமெடுக்கவேபிடித்துத்தேர்
துன்புபொரியிற்கட்டிச்சுவடுதெரியொட்டாமல்
பேரைச்சொல்லாதகொடைப்பிடகர்வொன்னலவர்கா

[ணத்
தேரைச்சக்கரமாகத்திருப்பினத்தைக்குறித்தான்
குறிப்புவெளிப்படையாகு பெயர்க்குத்தோற்றலென்ன
வெறிக்குமொன்னலர்க்கு விசையெனன்பதுகாட்ட
தெய்வசகாயத்தாலேசிலைமுதற்படையெல்லாம்
எய்தவிமைக்குளக்கனையெய்தானேமழைபோல
பாட்டன்குருபுத்திரன்பார்த்தாருள்ளகைகொண்டார்
காட்டியச்சுவத்தாமன்கன்னாவுனினுல்வந்தது
சொன்னாலுங்கேளாயேநீசுதனென்பதுமெய்யே

யென்னுமுன்னேபகழியெனுமறிக்காரராலே
வந்தனைகுருமாருக்கும்மந்தர்க்கனிமைந்தனுக்கும்
தந்துபின்னவருடனேசண்டைசெய்துகொண்டலைப்

[போல

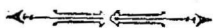
கன்னனையடுத்தடுத்துக்கன்னத்திலறைவதுபோல்
குன்னமாயவன்முதுகுமொடுத்தோடநாலுதிரம்
பாவித்துரியோதனைப்படுத்தாப்பாடும்படுத்தி
கோவினினந்திருப்பிக்கொண்டுதிரும்பப்பாட்டன்
செருச்செய்யவேமோகளுத்திரத்தையெடுத்தெரிந்து
மருட்சியெல்லார்க்குஞ்செய்துமவுலித்துகில்கவாந்து
கொண்டுவாகைபுனைந்தகோவிசையன்செய்ததைக்
கண்டுவெட்குப்பயந்துகவுரவர்போய்விட்டாரே
பின்புபற்குணன்செய்பேரிமுழங்குவா
வன்புகேட்டுமச்சர்கோமகனுமென்பதுகூறி
தருமனுடன்மல்லாடுதருவாவிற்கெருவித்த
சருமமருமங்கேட்டுக்காண்டபன்வெகுளத்தேற்றி
யிருக்கவுத்திரன்கதையெல்லாந்தந்தைக்குறைக்க
கருத்திலச்சங்கொண்டங்கேகைதொழுவையிருந்தார்
பண்டிதனாகண்ணும்பருவமாச்சுதென்றெண்ணி
கொண்டவிழ்தமெடுக்கக்கும்பிட்டான்பிள்ளையாரை

[யே

விராடபர்வம் முற்றிற்று.

உத்தியோகபருவம்.

விருத்தம்.

நவனீதசோரனெனும் மருத்துவன்பாண்
டவமருந்தை நண்ணினோயாங்
கவுரவரை வெல்வதற் கிதேபருவ
மெனநாடி கைபார்த்தொத்த
துவரையைவிட் பெலாய நகரமேவி
யுத்தரையைச் சுவர்னமாகு
ஃபிமனுக்குக் கலியாண மியற்றினள்ளர்க்
குலாகனையு மனுப்பினனே.

தரு-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி.

சேட்பநாடியு லாகன்குருநாடாந்
தேகத்திலேசந்நி யேகிப்பின் காலச்
சேட்பமானசு யோதனனூர்சபை
சேர்ந்து சொன்னதெல்லாந் தேர்ந்துசொல்லி
சம்மதித்திட லின்றிபித்தநீடிச்
சஞ்சயன்வந்து சொல்லுஞ்செயலால்
செம்மையாகவெம் மெண்ணம் பாண்டவர்க்குத்
தெரியும்நீர்போ மென்னவரு மறையோன்
வந்துவிட்டபின் னுலந்தமார்க்க
மேவாகானசஞ் சயவே றீகனவே
தந்தைமகனறிவை போலேசாற்றிய
துன்மார்க்க வார்த்தையெல்லாம்

நன்றுகவேயுரைக்க வுப
 லாவ்யத்திலேவந்து காயக்கமாய்
 நின்ற வடிதொழுதான் சற்று
 நிந்தையில்லாதர்ம நந்தனன்முன்
 தாமத குணபித்த சயித்தியத்
 தந்தையும் வாதவை மைந்தனுஞ்சொல்
 தீமைவாரச் தையை ஞானவுபாயத்தாற்
 செப்பியசஞ் சயனைப்புலிபோல்
 அடிப்பேனென வெழுந்தே நெருப்
 பாகியமாருதி போகிகமன்
 கொடுப்பேனினி மேலென் கதைக்
 கூற்றுவனுக்கினை நூற்றுவறையே
 விவகாரத்தின்படியே மண்ணை
 விட்டாலாச்சுதில் லாவிட்டா லென்றான்
 அவையேநாஞ் சொல்வதென்னு ரினி
 யண்ணனுடன்மணி வண்ணனுமே
 விடைகொண்டசஞ்சயனுஞ் சென்று
 வேந்தன்பிதாவினுக் காந்தரியாம்
 தடையின்றியேயுரைத்தா னவன்
 சஞ்சலப்பட்டுடன் சஞ்சயனை
 நாணியிதையெல்ல வர்க்குஞ்சொல்ல
 ராஜசபைக்குநீ வாசுருக்காய்
 மீள்வெனவுறைத்தா னவன்மேம்புத்தி
 யென்று போ யப்படியே
 மறுநாளுதையத்தி லேவந்து
 மன்னவர்மன்னவன் மன்னவையோர்
 கெருவமடங்கச்சொன் னானதுகேட்டுப்
 பிதாமகன் நாட்டமில்லா

மகனுக்குன துமகன் புத்திமாற்றென்
 றுரைத்தா னம்மாற்றத்திலே
 பகலோன் மகனெழுந்தான் பஞ்ச
 பாண்டவரில்முன்பு காண்டிபனைக்
 கொல்வேன்பிறகெல்ல வரையும்நான்
 கொல்வனென்று திடஞ் சொல்லையிலே
 பொல்லானிவனென்று குந்தி புத்திரன்
 சொல்லவே மித்திரன்சேய்
 வெகுண்டான் பனைக்கொடியோனு
 மவ்வேனையிலே கொஞ்சநாளையிலே
 மிகுந்ததீதென் நெல்லவரு மாதை
 விட்டனரேபயப் பட்டனரே
 அமைச்சாகியநரம்புஞ் சேட்ப
 மானநரம்பெனும் மவுளிக்கே
 நமித் திரரதிபெனவு லூகன் போல
 நம்பியசஞ்சய னும்புரிந்தான்.

விருத்தம்.

மேலேவாத நாடியறி விதம்போற்
 கண்ணன் போரையேந்த
 வாலோசனையுங் குறைநால்வ
 ராலோசனையும்பாஞ்சாவி
 யாலோசனையு மிரண் டெவழி
 யாலுமறிந்து திருவுளத்திற்
 கோலாகலமாய்ச் செலத்தேர்மேற்
 கொண்டான் வழிமேற் கொண்டானே.

தரு.

சன்னியாசி-தாளம்—ஆதி.

வழிகொண்ட கோவலன் மார்க்கமெல்லா
 மிகநடந்து அன்னம்—மயிலென்ன
 மாதர்வழங்கிய நாடிவை கடந்து
 அத்தினமா நகரத்திலுள் ளாரெதிர்
 கொள்ள—அவர் ஆரும்மகிழ்ந்து
 வணங்க வுள்ளேசென்று மெள்ள
 எங்கும் போகாமலே விதுரனகத்திலே
 விருந்து—பொசித் தேகாந்த
 மாய்ப்பேசி யிராத்திரிக்கங்கே யேயிருந்து
 மற்றநாள் காலமேநாக கேதுசபைக்
 கேகி—சொன்ன வார்த்தை யெல்லாஞ்
 சொல்லி சாமபேதத் தானமாகி
 கெஞ்சிமுன் போலவை வர்க்கிடமீயென்று
 தந்து—சொல்லிக் கேளாமையாலே
 விதுரன்வீட்டிற் பின்னும்வந்து
 செய்யவிதுரனைக் கோபத்தினால்வில்லை
 யொடித்து—விடச்செய்து
 குந்திக்குமுன் மைந்தன் வரலாறுபடித்து
 கன்னன் வலுமையை யிந்திரனாற்போக
 வோட்டி—பொல்லாக் கண்ணில்லான்
 மைந்தன்சபைக் காணமெய் யுருகாட்டி
 அஸ்வத் தாமனிடத்தி லனுமானம்
 பிறக்க—நந்தியாவட்டத் தானுக்கே
 யாவட்டமானது சிறக்க
 வீமேர் துரோணர் கிருபரஸ்வத்
 தாமர்பணிய—கிருபைமேலிட்
 டவர்க்கருள்செய்து விதுரனுக் கணிய

உத்தியோகபர்வம்

நற்பதமீந் தத்தினுபுரி விட்டதைத்

தாண்டி—சீவரட்சணை

தன்னாற்செய் பாண்டவனாக் காணவேண்டி.

நேயமாகுமுப லாயத்திலேவந்து

மேவி—அங்கேநிகழ்ந்ததெல்

லாஞ்சொல் லவேபணிந்தார் மலர் தூவி.

விருத்தம்.

ஆயுள்வே தியனும்முதல் நரம்புந் தானே

யான கண்ண னோயினங்க ளனைத்துங் கொல்ல
மீயுயர்நன் மருந்துகளா மைவர்க் கோதி

மேல்நடக்கும் பணியுரைத்துத் துவாரகைக்குப்
போயபின்பு தருமன்வரை யோலைத்தூது

போக்கினு னதுபார்த்தப் போதுதானே
தேயமன்னரெனுமவிழ்தப் படைத் துணைக்குத்
திருகின்றி யெல்லவரும் வருகின்றாரே.

தரு-இராகம்—கெவுளிபந்து-அடதாளம்.

காரீயமானகண்ணன் கட்டளைப்படியயஞ்

சேருமுலகமென்னச் செருனர் பலமே
கெம்பீரமானநாக கிஷ்ணமூர்த்திக்குத்தானே
தம்பியாகியநாக சாத்தகிவந்தான்

அடாதமனியமெனு மடலபிழனும்வந்தான்
கடலெனவேதுத்தக் கடோர்க்கசன்வந்தான்
ஆடலைக்குறுதிக்காந்த மாமரவான்வந்தான்

கடிதண்டவாள கடோர்க்கசன்மகன்வந்தான்

பஞ்சலவணமென்னும் பாஞ்சாலிமக்கள்வந்தார்
 துஞ்சாசாதிக்காய் துஷ்டத் தூய்மனும்வந்தான்
 சாபத்ரியாகியபாஞ் சாலராசனும்வந்தான்
 தீபமாம்பிரகச் சிகண்டியும்வந்தான்
 நல்லகோரோசனைவி ராடராசனும்வந்தான்
 செல்வத்தகரமான சுவேதனன்வந்தான்
 உதவுமிங்குலிகமா முத்திரகுமாரன்வந்தான்
 விதமாகியகடுகு விராடமித்திரன்வந்தான்
 பெருங்காயச்சராசந்தன் பெற்றகுமாரன்வந்தான்
 பரந்தவெங்காயச்சிசு பாலகுமாரன்வந்தான்
 தின்னும்பனைவெட்டான சேரபூபதிவந்தான்
 துன்னும்வேளைவே ரானசோழனும்வந்தான்
 பகருநிலவேம்பான பாண்டியராசன்வந்தான்
 புகல்தூதுவேளைக் குந்திபோசனும்வந்தான்
 ஆனந்தவயிரவபாஞ் சேரன்மகன்வந்தான்
 தூனந்தச்சராங்குசச் சோழன்புத்திரன்வந்தான்
 கஸ்தூரிமாத்திரைபாங் கவுரியன்மகன்வந்தான்
 கத்திஞ்சிரசாயனக் கவுசலன்வந்தான்
 கிளர்தாளிசச்சுரணக் கேகயராசன்வந்தான்
 கிளருவில்வாதி லேகியக்கேரளன்வந்தான்
 தகுமானச்சந்தனாதித் தைலப்பூழியன்வந்தான்
 அகழ்விடமுட்டித்தைல வரக்கனும்வந்தான்
 பண்ணுமிலவங்காதிப் பாண்டவியன்வந்தான்
 வண்ணக்கந்தா திக்கிருத மாத்திரேயன்வந்தான்
 படர்நகியங்களான பாண்டவப்படைபுட
 னிடுநாகிகாபரண யாதவச்சேனையும்
 பாகமாம்வத்திப்புகை பாஞ்சாலத்தானையும்
 மேகநேயம்பாஞ் சாலமித்திரப்படையும்.

குறிகலிக்கங்களான குந்திபோசப்படையும்
மறுமம்பற்றுகளான மாத்திரைப்படையும்
நவிலுமொற்றுகளான ராட்சதச்சேனையும்
பவிவேதுக்கேகயப் படையும்வந்ததுவே.

—o—o—o—

விருத்தம்.

இங்கிப்படியே நிகழ்கையிலே யிசையத்தினமா
புநிகரா
மங்கப்பதியிற் சுயோதனக்கா னையாமரசன்
வாதசுரக்
கங்கைப்புதல்வன் வர்தகுன்மக் கன்னன்முதலோர்
மந்திரத்தால்
வெங்கட்டுசெவியான் படைத்துணைக்கு விடுத்தான் தூத
ரடுத்தாரே.

—o—o—o—

தரு-தோடி-சீருலா-அடதான்-சாப்பு.

—o—o—o—

தாமசகுண மாகியதிருத
ராட்டம்ன்மக்து னுக்கினை
படித்ததூ துவர் மாநிருபத்தைப்
பார்க்கவேதலை மேற்கொண்டு
அலறுசன்னி வியாதியேமுத
லானசல்லியன் வந்தனன்
தணிந்திடாரண சன்னிபாம்பக
த்தம்ன்னவன் வந்தனன்
சுதிசெயும்மதி சாரசன்னியாஞ்
சல்லியன்மகன் வந்தனன்

சாதகபல் லைக்குணமா கியசல்
 லியன்மித்திரன் வந்தனன்
 தணலென்னுஞ்சேட்ப சன்னியாகிய
 சசுனிமாமனும் வந்தனன்
 சன்னிதோஷ விரோதமாகிய
 சசுனிமைந்தர்கள் வந்தனர்
 கடியகுன்ம பவுத்திரேனையெனும்
 கன்னபுத்திரர் வந்தனர்
 வாதசன்னிவி ரோதமானதுச்
 சாதனத்தம்பி வந்தனன்
 விகடவாதசுத்த சன்னியாகிய
 விகன்னதுன்முகன் வந்தனர்
 உற்றவாதச னிக்கணத்திரன்
 மற்றதம்பிமார் வந்தனர்
 சேட்பவேதை வியாதியாகிய
 ஞாட்பிலக்கணன் வந்தனன்
 வாதைசெய்சுர சேட்டமானது
 சாதனன்மகன் வந்தனன்
 வெம்புவாதவே னாதக்கணப்பெயர்
 தம்பிமார்மைந்தர் வந்தனர்
 பிரமியத்திழி ரத்தமாவினை
 வருணபுத்திரன் வந்தனன்
 தொந்தமாமது மேகமாகிய
 சிந்துபூபதி வந்தனன்
 தரமிகுத்தவ சீரணச்சுர
 சோமகுத்தனும் வந்தனன்
 விகடமாஞ்சுர வேதைமாநலி
 விகிதபாற்கவி வந்தனன்

2 அத்திவெப்பவி யா திவேதை
 மிகுத்தபூரிசிரா வந்தனன்
 புலம்புமற்கட வெம்மையாகிய
 அலம்புசப்பெய ரான்வந்தனன்
 மிகுத்தவாதைம கோதரச்சுரச்
 சகத்திரப்புயத்தான் வந்தனன்
 பகுத்தசோணித மூலமாகிய
 திகத்தமன்னவன் வந்தனன்
 மத்தபல்லையி னேய்களாஞ்சம
 சத்தசத்தரும் வந்தனர்
 கெருமாகிய வாணக்கால்வளிக்
 கிருதபன்மனும் வந்தனன்
 கவனமாகிய மாரகச்சனி
 யவுணர்மன்னவன் வந்தனன்
 அரியசூலை விபாதிபாகிய
 பெரியகாம்பொசன் வந்தனன்
 சூலைகுன்மவி யா திபாகிய
 சூலக்கையரக்கன் வந்தனன்
 சேருமாசன ருடியாம்பகா
 ரூரமைந்தனும் வந்தனன்
 மூலமச்சரசன் வந்தனன்கா
 மாலைதூவீதன் வந்தனன்
 மாடநேத்திரப் படலைநோய்ரதச்
 சோடசாயிரர் வந்தனர்
 காதுமாசுர வர்க்கமாகிய
 யாதவப்படை வர்க்கமும்
 உஷ்ணமாமுக சன்னிவர்க்கமாங்
 கிஷ்ணபுத்திரர் வர்க்கமும்

மருத்துப்பாரதம்.

நீர்களின்கட் டெனர்க்கமாகிய
 கேரளன்சுதர் வர்க்கமும்
 நீர்களினிழி வானநோயெனு
 மாரியன்சுதர் வர்க்கமும்
 தீரனாக்கன்னக் கிரந்தியாகியக்
 கேரளன்படை வர்க்கமும்
 நவில்வாதத்தின் விக்கலாகிய
 யக்கவுரப்படை வர்க்கமும்
 நேரிடும்பிரமை விக்கலாகிய
 வாரியன்படை வர்க்கமும்
 பங்கமாமுச்சிப் பிளவையாகிய
 வங்கர்சேனையின் வர்க்கமும்
 துங்கராசப்புண் வருக்கமாகிய
 வங்கர்தானையின் வர்க்கமும்
 கவடுதொன்புரி பீரசப்பிணி
 யவுணர்தானையின் வர்க்கமும்
 கரப்பான் புண்டொரி சிரங்கதாகிய
 வரக்கர்சேனையின் வர்க்கமும்
 மிகுத்தானமா ரடைப்பதாகிய
 பகதத்தப்படை வர்க்கமும்
 நீந்துகுதக வாயுவாகிய
 காந்தாரப்படை வர்க்கமும்
 மூத்தசன்னிவி டங்களாகிய
 மாத் திரப்படை வர்க்கமும்
 வட்டமானநெற் றிப்பருப்பிணி
 பட்டவர்த்தனர் வர்க்கமும்
 விகடநற்றலைப் பருக்களாகிய
 மகுடவர்த்தனர் வர்க்கமும்

சித்தியர்கண்ட மாலைநோய்ச்சோம
தத்தர்சேனையின் வர்க்கமும்
நயந் திடாவிங்கப் புற்றதாகிய
சயிந்தவப்படை வர்க்கமும்
வேலைகட்கிணை யாகமீறியே
நாலுதிக்கிலும் வந்ததே.

விருத்தம்.

படையெலாஞ் சேர்ந்தபின்பு
படைத்துணைக் காகநாகக்
கொடியவன் துவரைசேர்ந்துக்
கொண்டல்வண் ணனைவேண்டாமுன்
தடைசெய்து செருந்துணைக்குத்
தனஞ்செயற் காணென்றான்
விடைகொண்டு மீண்டார்கண்ணன்
விசையனே டவன்சென்றானே.

தருமோகன-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

மீண்டுவந்தப்பாலே மன்னர் மன்னன்
விடுமன்சொற்படிபின்னர்
சாதேவனாலேநாள்கேட் டரவான்
தன்னைக்களப்பெலியூட்டி
காரியமானதைப்போக்கி யதைக்
காரியனைவர்பங்காக்கி
சேனைக்கதிபதிகெட்டி யென்று
சுவேதனுக்குப்பட்டங்கட்டி

அதிரதரிற்பரந்தாமன்—தானும்

அமென்ருச்சன் வீமன்

மாரதரில்லதர்மராசன்—முகில்

வண்ணன் தம்பிகுந்திபோசன்

சிகண்டியாவான் சராசந்தன்—மகன்

திஷ்டத் தூய்மன் வீமன் மகன் மைந்தன்

சுமரதரில்லவகைநாடன்—பாஞ்

சாலிகுமாரர்விராடன்

யாகசேனன் வீமன்பேரன்—மலை

யாளனுத்திரகுமாரன்

அத்தரதரிற்சாதேவன்—அவ

னண்ணன் சிகுபாலனுவன்

எஞ்சியமன்னரெல்லாரும்—அந்த

விதத்தினிற்றானேசேரும்

அடைந்ததானைக்கடல்போலே—ஏ

முட்சோணியானதுமேலே

கவுரவர்கோனிதையறிந்து—வெட்கங்

கொண்டுபாட்டனைச்செறிந்து

சேனைக்கதிபதீநீயே—யென்று

தெண்டனிட்டான் விரைவாயே

அதிரதரிற்பிரமசாரி—தானும்

அஸ்வத்தாமதுரோணசாரி

மாரதரிற்பகதத்தன்—கிருபன்

மாத்திரேயன் சோமதத்தன்

பூரிசிராமன்னர்மன்னன்—சிற்து

பூபன்சகுனிவிகன்னன்

கிருதபன்மகாம்போசன்—பார்

கிலிராசன் துச்சாதனராசன்

சமரதரில்மற்றதம்பி—மார்கள்
 சுகத் திரவாகுமுதல்நம்பி
 வருணகுமாரன திகத்தன்—கு
 மாரவற்கஞ்சமசத்தன்
 அத்தரதரிலேகன்னன்—மலை
 யாளத்திறை பொன்னிமன்னன்
 எஞ்சியபேர்களெல்லாரு—மருங்கே
 யிருக்கட்டென்றானங்கேசேரும்
 சேனைபதினோரட்சோணி—யென்று
 தேர்ந்தானப்போதங்கேநாணி
 கன்னன்வெகுண்டதுகண்டான்—கங்
 கைமகனுங்கதங்கொண்டான்
 நாககேதுவந்துபணிந்தான்—கங்கை
 நந்தனனுங்கோபந்தணிந்தான்
 கன்னன்குணெஞ்சிற்பதித்தான்—உரகக்
 கொடியோன் மிகத்துதித்தான்.

உத்தியோகபருவம் முற்றிற்று.

வீட்டும பருவம்.

—o—o—o—

விருத்தம்.

முதனா னுதயஞ் செய்வதற்கு முன்மெய்க்குருட்சேத்
திரத்தினிலச்
சுதனா ரருளாந் பாண்டவர்கள் தோற்றமுன்னங்
கவுரவர்பின்
விதமா சேனை யதிரதராம் வேந்தர்நாகுற்
றெடுசேனை
பதினோ ரட்சோ ணியுமேவிப் பதுமயுகம்
படைத்தாரே.

வேறு.

தருமனைவிமன் அருச்சுனன்குல சாதேவப்
பணிபெனநாடி
வருமுறைமுன்றாந் தூதர்முன்னடக்க வயித்தியக்
கண்ணன்னைவரிசை
யிரதமுஞ்செலுத்தி யிரதமுன்னாலே
யேழட்சோணிப்படை யேவிச்
சிரமையான் மயங்கும் விசையநோயினனைத்
தேற்றினான்கைதவாகடத்தால்.

வேறு.

கிரவுஞ்ச யுகமாகக் கிடைத்தபோர்ப் படை
மருந்தாய்ப்
பரவுமை யாதிகட்குப் பண்டுநோ யினனாந்
தெய்வ

விரதனாற்றிடஞ்சொல்வித்து விற்குரு நிலையுங்
காட்டிப்
பொரனின்ற னாயுள்வேதப் புண்டரீ
காட்சிதானே.

வேறு.

புவனநா யகனிநுந்துங் கவுரவர்முன் பாண்டவர்பின்
போனதென்ன
விவரமெனி னோய்க்கவிழ்த மென்பதன்றி மருந்திற்கு
வினையுமுண்டோ
கவலையுறு நோயாளி முன்னாயுள் வேதியன்பின்
காட்சிபோனோய
துவரவடிப் பதுபோலக் கவுரவநோய் களைக்கொல்லத்
துடங்கினானே.

தரு-மத் தியமாவதி-தாளம்-ஆதி.

கவுரவபாண்டவ சேனைகளானரோ
கங்கள் மருந்துகள் பொங்கிடவிடுமன்
சுவேதனெ திரவரத் தொந்தவியித்தியஞ்
செய்தனர்குத் திரமே
மழையெனப் பெய்தனர்—ஆத்திரமே.
கவுரவர்சேனைக்குக் கத்தன்பேரேவரக்
காதிபோதிற்கு வேதன்பேரேவரத்
தவிடாய்து றுங்கச்செ யுத்திரகுமாரனை
சல்லியன்கண்டானே
யலறுசந்நி வல்லயன் கொண்டானே.

பாய்ந்ததினாற்கொல்ல மாய்ந்தன னுத்திரன்
பாண்டவர்ச்சயினிய வாண்டவன்வன்னிமேற்
காய்ந்துபொருதிட வாய்ந்தசுவேதனை
காங்கையன்கொன்றானே
ஆட்டுமுன் வேங்கைபோல்—நின்றானே

பாண்டவர்தம்படை மீண்டதுசற்பன்
 படையுமன்றேக வடதிசைமேருவைத்
 தாண்டினன் சூரியன் மீண்டான்மறுபடி
 தன்னையறிந்திடவே
 உலகிருட் கொள்ளை—முறிந்திடவே.

முந்தியநாளினில் வந்தவிசையத்தை
 முன்னிவாதசுர சன்னிக்கவுரவர்
 தந்திரநாதனை விந்தையாகக்கொண்டு
 சண்டைக்குவந்தாரே
 சாதிக்காயுரை யுண்டைக்கு—முந்தாரே.

இரண்டாநாட்சண்டைக்குத்திரண்டதளகர்த்தன்
 யாகசேனன்பிள்ளை யாகவைத்துக்கொண்டு
 புரண்டடர்பாண்டவர் முரண்டுகைவ
 பூமியைக்கண்டாரே
 மனதிற்கிஷ்ண சாமியைக்—கொண்டாரே.

மணிமந்திரவனிழ் தத்தோடுபாயநால்
 வர்க்கவதிரத வர்க்கம் மகாரதம்
 அணியானசமரத வத்தரதமெனும்
 அப்படியே யெதிர்த்தார்
 கவுரவர் தப்படியே—பிடித்தார்.

ரதகசதுரகப தாதிமேற்சவாசமும்
 நத்துபாரிசவாயு சத்திசூன்மமேலே
 பதவலினோய்த்தள மிதமில்லாமலோடப்
 பாண்டவர் வென்றாரே
 கவுரவரில் மீண்டவர்—நின்றாரே.

தேரானைமாமன்னர் கல்பங்கருப்பொருள்
 திட்டவிரேசனஞ் சுட்டிகையானநால்
 வீராவேசத்தொடு கவுரவச்சேனையை
 வென்றனர் பாண்டவரே
 பருதிமேற்பால் சென்றனன் மீண்டனரே.

அன்றையராத் திரிக் கொன்றிச்சயோதன
 னூயும்வைதுநீர் போரிடைநாளேக்கு
 வென்றிபடைத்திடு மென்றுவிதித்தனன்
 வீடுமனுக்கெதிரே
 குணதிசை நாடின னற்கதிரே.

மூன்றாட்சண்டையி லான்றகவுரவ
 மூர்த்தன்னியசேனைக்கு மூர்த்தியெதிர்வரத்
 தோன்றியபாண்டவ ரிடனணியிற்றிட்ட
 தூய்மனும்வந்தானே
 யவிடதமாமோயமனும் வந்தானே.

காங்கையனக்கினிக் காங்கையன்போலாகக்
 கண்டுகிரீடிவெ குண்டுபொரும்போது
 பாங்குறுசேனையெ லாங்கதிவாயுமுன்
 பஞ்செனவோடியதே
 கவுரவர்க்கு நெஞ்சீழும் வாடியதே.

வீடுமன்வாளிபாற் சாடிமுடுக்கிற
 வேளையிற்பாண்டவப் பாளைபவீரரும்
 ஓடியொளிப்பது நாடியருச்சன
 னுக்கிரமஞ்செய்தானே
 அதிலும்வன்னி விக்கிரமஞ் செய்தானே.

பார்த்தனும்போது வேர்த்துத்தன்றதத்தைப்
 பார்த்துடனங்கிருஷ்ண மூர்த்திசைச்சக்கர

மொத்திவரத்தேரை விட்டார்த்துநதிமக
 னேங்கிடமுன்குதித்தான்
 அதுகண்டு காங்கையனுந் துதித்தான்.

ஆனபின்கவுரவ சேனைமன்னேகயே
 யாண்டவர்தன்னொடு பாண்டவர்சேனையும்
 போனபின்தாமரைக் கோனேகிமீண்டனன்
 போர்க்கிடைவானுரே
 கவுரவப் போர்க் கிசைவானுரே.

நாலாநாட்சண்டையில் மாலொடுபாண்டவர்
 நசியங்களாம்படை யிசமானுடன்வர
 மேலேகவுரவர் கோலாகலமாக
 மீண்டுமலைந்தனரே
 எதிரிகள் வேண்டி யுலைந்தனரே.

ஓதுமுன்னேதுரி யோதனந்தம்பிமா
 ரொன்பதுபே ரியமன்பதிசேர்ந்திட
 மோதியமாருதி மீதுசயோதனன்
 முண்டுசெறிந்தானே
 பலமில்லாமல் மீண்டு முறிந்தானே.

மாருதிமேற்பின்னும் போரினிற்பாரிச
 வாயுவாமானைகள் போயமர்செய்திட
 வீராயிரம்பதி னூராயிரங்கையா
 லெடுத்தெடுத்தயிரைத்தான்
 விசம்பாகிய இடத்தினிலே மரைத்தான்.

மண்டுகவுரவர் தண்டுமுறிந்திட
 வாகைகொள்பாண்டவ ராகமம்மீண்டபின்

சண்டனுமப்போது பண்டுபோன்மேற்றிசை
தன்னின் மறைந்தனனே
குண திசை பின்னுமுறைந்தனனே.

அஞ்சாநாட்சண்டையில் விஞ்சுகவுரவ
ரானதளத்தொடு தானைக்கிறைவர
மிஞ்சியபாண்டவ ருஞ்சேனைமன்னோடு
மேவியழைத்தாரே
பொருதவரை கூவிடழைத்தாரே.

பேரிகையாகிய குக்கிடவாதம்பி
றங்கத்துடிநோய் கறங்கக் கவுரவர்
பூரிகையானகாக் காய்வலிநாதிக்கப்
போர்க்கணையங்கெய்தார்
வில்நீர்க் கோவை யார்ப்பரவஞ்செய்தார்.

பேரிகைச்சூரணம் பூரிகையாங்கிருதம்
பேரொலிச்செய்திட சேரலர்சேனைகள்
வீரிடவேதி யடர்மாருதிகையாலே
வென்றனர்பாண்டவரே
முறிந்தோடிச் சென்றனர் மீண்டனரே.

ஆமுனனோயில் வீமசேனன்கையா
லாறுபேர்தம்பிமார் நீறுநீருகளே
மாமனும்மன்ன னுந் தீமெழுகாயுளம்
மங்கியழிந்தனனே
யப்பாலே பதுங்கியொழிந்தனனே.

பாண்டவர்சேனையு மீண்டதுமேற்குடல்
பாணுவஞ்சென்றவந் தானெதிர்கிட்டிசை

மருத்துப்பாரதம்.

யீண்டுபடைக்கிரை வேண்டிரதத்திட

னென்பனரக்கணமே

கவுரவ ரென்னபிணிக்கணமே.

ஆளுநாட்சண்டையில் வீரானபாண்டவ

ராகவபூமியை யேகுமுன்னேபடை

யேறானவன்படை யேறானவன்முன்னே

யென்றனஞ்சினரே

வீமனுக்குத் தோன்றினவெஞ்சினமே.

மன்னவர்மன்னவன் பின்னவர்பத்துபேர்

மாளக்கொன்றானதை நீளத்திலேகண்டு

மன்னவர்மன்ன னிநாந்தானபி

மன்னுளவாடினனே

கனகரூபன் வென்றனனோடினனே.

வாளபிமன்பினும் பாலைபக்காரரை

மாளக்கவுரவர் சேனைக்குளே சென்று

மாளக்கொன்றானந்த வேலைக்காரத்துசன்

மைந்தனெ திர்த்தானே

யடித்தவன்வாய்த் தந்தமுதிர்த்தானே.

சேனைமுறிந்தோடிப் போனகவுரவர்

சேருமுன்பாண்டவ ராறுந்திரும்பினர்

பானுவுமேற்கடற் றுனஞ்செய்தானபின்

பாரினனாமெனவே

கிழக்குக்கடல் னீறினனப்பொழுதே.

பாகீரதிமக னாகியசேனா பதிக்கிசைவாகவி

தித்தப்படைத்திரள்

நககவிலைதன நேகவுமாகவும்
நண்ணினரெல்லாரும்
கவுரவவெண்ணின ரெல்லாரும்.

எழாநாட்சண்டையி லாழியெனப்படை
பெங்குமிரைத்திடப் பொங்குபபாண்டவர்
நாழிகையொன்றினி லூழியிஃதென
ஞாட்பிடைவந்தனரே
யரக்கன்சண்டை வர்ப்படைகண்டனரே.

பாவியர்க்கனு லாவிபதைத்திடு
பாண்டவர்சேனைக ளாண்டவனைத்தேடிப்
பாவிசயோதன னாவிக்கொடுபோக
பந்திக்கவந்தனனே
இடும்பிகேழ்வன் வந்ததைக் கண்டனனே.

அச்சமையத்திலே மெச்சியதம்பிமா
ரஞ்சிபேரைக்கொன்று மிஞ்சியவீமனே
நச்சரவத்துச னச்சியவ்வேனையில்
நண்ணினநேரியன்சேய்
வெஞ்சண்டை பண்ணினனப்புறமே.

ராசாதிராசனாங் கேசரியாற்சோழ
னந்தனனாணித் தந்தியிறந்தபின்
கேசரிக்கேதன னாற்றியோதனன்
கெட்டுமுறிந்தனனே
யவன்படை விட்டுமறிந்தனனே.

வெஞ்சமரம்விட்டுப் பஞ்சவர்சேனையும்
வென்றியோடவ்விடை சென்றபின்வெய்யவன்.

மருத்துப்பாடம்.

துஞ்சிவிழித்தது போன்றுகடற்கரை
தோன்றினன் கிட்டிசையே
இருளையெல்லாம் மாற்றினனக்கணமே.

கவுரவராசிய பவுரவாச்சேனைக்குக்
கத்தனெழுந்துவி கத்தனெழுமுன்னே
நவிலும்வினைப்படை யோடுசெருக்களம்
நாடினனத்தினமே
படைத்துணை நாடினரெத்தினமே.

எட்டாநாட்சண்டையில் வட்டமாய்ப்பாண்டவ
ரீண்டியசேனையி லாண்டகைவிமனா
லெட்டுப்பேர்தம்பிமார் பட்டதுகண்டனன்
ராசராசன்தானே
பாட்டாமெத்த மோசமிதென்றானே.

விமெனார்குரு நாடனைநோக்கி
விதிசெய்ததென்றுத் துதிசெய்துமேலேநீ
வாடாதேயென்றும னத்திடஞ்சொல்லினன்
மாண்டதுதானைகளே
அரவனாலே யாண்டதறிந்தனனே.

சூலைக்குன்மவினை மோலியரக்கனாந்
துரிதமாய்க்காந்தவ ரவானுமண்டியே
வேலைகள் போற்சண்டை வேலைவிடாமலே
வெம்பியுறுத்தனரே
இருபடையும் பம்பிமறித்ததுவே.

மன்னர்மன்னன்மிக வுன்னியரக்களை
வந்தனைசெய்திட வந்திடமாகியே

சென்னியறிந்தனன் பின்னரரவா னும்
சென்றனன் வீரசொர்க்கம்
அவிழ்தங்களை வென்றதுநோயினமே.

பாண்டவநொந்தனர் மீண்டதுதந்திரம்
பானுங்கனற்பின் போனகவுரவ
ராண்டுமகிழ்ந்தனர் பாண்டவரிங்கன
யாந்தனரப்பொழுதே
யுசாவி வியந்தனன்மைத்துனனே.

பாற்கரன்கீட்டிசை யேற்குமுன்னேதானே
பாட்டனெழுந்ததுகேட்டு மன்னர்மன்னன்
நாற்கடற்சேனையை மேற்கடமாகவே
ஞாட்பிடைமேவினனே
யெதிரிகண்மேல் வாட்படையேவினனே.

ஒன்பதாநாட்சண்டை யென்பதில்பாண்டவ
ருட்டலைபாதிய திட்டதுய்மன்றனை
மன்பதைநாயகன் பத்திரமென்பது
மாத்திரஞ்சொல்லினனே
செருச்செய்குரு கேத்திரஞ்சென்றனனே.

வெம்பியமாருதி மீதுதுச்சாதனன்
மேவக்கண்டேயவர் கூவக்கண்டப்பாலே
கெம்பிரமானம குடபங்கஞ்செய்து
கீழேபுரட்டினனே
எழுந்தோடவும் வீழ்மருட்டினனே.

பின்புகடோர்க்கசன் முன்புதன் தம்பியைப்
பின்னப்படுத்திய கொன்னைபுரக்களை

யென்புமுறிந்திட மொய்ம்பினிலேபட

வெட்டியுதைத்தனனே

யரங்களுவி விட்டுபதைத்தனனே.

பார்த்துச்சயோதனன் வார்த்தையினுலங்கே

பாட்டன்முன்னர்கரங் காட்டி. பிரங்கவும்

நாட்டமிலான்சேயை மீட்டிரங்கேலென்று

நன்மைகள் சொல்லினனே

சொல்லிப்பே ரன்மெய்யைப்புல்லினனே.

நாலையறியென்ன வேளைப்படையொடு

நண்ணினர்பாண்டவரெண்ணெடுசென்றனர்

பீளவுதித்தனன் நாளவிரேசனன்

வேந்தரறிந்தனரே

இருபடையுஞ் சேர்ந்துபிரிந்தனரே.

விருத்தம்.

பத்தாநாளுதையத்தில் வீடுமற்கும் பார்த்தனுக்கு

மின்றுமுடி வாமேலில்லை

இத்தோடேசரியென்ன வெண்ணிக்கொண்டே

இருபடையுந் தலைவரும்வந் தெதிரேறின்றார்

மத்தானசகடயூ சுத்திற்கொக்க மகரயூ

சுத்தைவிதித் தடர்ந்தபோது

வித்தாரங்கவுரவரை விசையன்கொன்றான்

வீடுமனும் பாண்டவரைச் சாடினனே.

கண்ணிகள்-தரு-உசேனி-அடதாளம்.

கவுரவன்சே னையைவிசை யன்கால நெனமடித்தான்

கங்கைமகன் பாண்டவர்தங்கள் படையைமுடித்தான்

பவரவமாய்க் காங்கேயன் பார்த்தனையேலவனைத்தான்
 பகழிகளாற் காங்கேயனைப்பற்குணனுந்துளைத்தான்
 சைவசாசி யாகமெல்லாஞ் சந்தனுசே யறுத்தான்
 சந்தனுசேய்விடுகணையைத்தனஞ்செயனுமறுத்தான்
 காண்டபன் சரமாரி காங்கேயனை மறைக்க
 கங்கைமகன் விடுபகழி காண்டபன் மெய்நிறைக்க
 இப்படிய மர்புரியு மெல்லையிலே கண்ண
 எனவலின லேசிகண்டி திட்டத்தூய்ம னண்ணன்
 தனைவிசையன் முன்னிருத்திச் சமர்புரிய வன்னி
 தனுவெடாம லேவிருந்தான் பூருவத்தை யுன்னி
 அருச்சுனனப் போதுமதி யரைவாளி யெய்ய
 அதுபிரம சார்புர வானிலை கொய்ய
 அக்கணமே வீடுமனு மலறிக்கொண்டு மாய்ந்தான்
 ஆவிகொஞ்சமிருக்கையினுலம்பனைமேற்சாய்ந்தான்
 பொன்னுலக ரெல்லாரும் புட்பமழை சொரிந்தார்
 பூவுலகி லெல்லாரும் போற்றிமிகப் பரிந்தார்
 சுவரவரும் பாண்டவருங் கண்ணீர்விட்டே யழுதார்
 கன்னன்முத லானதுனை மன்னவர்கை தொழுதார்
 ராசாதி ராசனுக்கு நல்லபுத்தி சொல்லி
 நன்பரிவாற் பாண்டவரை யேன்புகுப்பல்லித் தான்
 அனுப்பினபின் குருக்களுக்கேயணித்தலைமை கொடுத்த
 அங்கர்பிரா னதைக்கேட்டே யாசையெல்லாம் விடு
 [த்தான்.

வீட்டுமெபர்வம் முற்றிற்று.

துரோணபருவம்.

விருத்தம்.

பதினேரா நாட்சண்டை துரோணர்சேனா பதியானார்
மன்னர்மன்னன் பணிந்து சொல்வான்
நதிமகன்போர் செய்பரம லெனக்குத்தர்ம நத்தனை
பிடித்தளிப்பா யெனநான் செய்வேன்
சதிசெயருச் சனவீமர் பிரிக்கநீயுஞ் சமசத்தர்
முதலோரை பணித்தியென்றே
யதிரதமா ரதப்படைக ளுடனேஞாட்பை
யண்ணினான் சண்டைமிகப் பண்ணினானே

கண்ணிகள்-தரு-பைரவி-ஆதிதாளம்,

சமசத்தக ருடனே யருச்சுன னிமதிக்கு
தன்னிலேகினான் பீமன் பின்னோர்திக்கா னுன்பிதகு
ராசாதி ராசனுடன் பேசினப்படிதானே நடப்பிக்க
வேணுமென்று துடித்தெழு படைகோனே
தர்மநந்தனன்படை வர்மமாயெதிர்த்திடத்
தனுக்குருபடையைய மனுக்கிரையளித்திட
சுவுரவப்படைக்கிரை தூலனைப்போல்வரக்
கண்டுதர்மராசன் கொண்டல்போ லத்திரம்
சோரியவப்பொழுதினிற் பெரியசிலைக்குருவும்
தொந்தயுத்தமரகவே யந்தப்படியே சொரிய

தருமன் வெகுண்டுருந் தனுவைமுன்னமொடித்தான்
 தனுக்குருநிற்காமற் றுனையோட்டம் பிடித்தான்
 அருச்சுனனுலதிகத் தன்படையுடன்மாண்டான்
 அப்பால்விசயன்சம சத்தரணிமேல் மூண்டான்
 தனஞ்சயனிலேசம சத்தரெல்லாமிறந்தார்
 சாத்தகியாலே சோம தத்தமிழ்திரர் பறந்தார்
 அடருகிருத பன்மனிலே ராட்சதன்படை
 யதமாச்ச அரக்கனிலே யதமாச்சே யவன்படை
 சிந்துபதியம்பாலே செத்தானே யரக்கனும்
 செய்யபாஞ் சாலிமக்கள் சித்திரக்கணையாலே
 மாண்டானே மலைபோல யந்தவவுண ராசன்
 மகிமைசேர்தவத்தாலே வரம்பெற்ற காம்போசன்
 அப்பாற் குடகடலை யனுகினன் பருதியும்
 ஐவர்படைமீண்டது அவர்படையென்னவே
 பூருவவேலையிலே போந்தன னாதவன்
 போர்க்கெழுவைவரைப் புகன்றனன் மாதவன்
 கவுரவ சயினியங் கடலென வெழுந்தது
 கண்டதுபாண்டவர் கடற்படைதானும்
 பன்னிரண்டாநா ஞாதயந்தனிலே சேனா
 பதியானைப்படி தானைமகீரயூக
 முன்னிவரக்கவுரவர் பாண்டவருமாங்கே
 முனைந்துவந்தாரிரு படையுமுனைப்போர் செய்தார்
 தென்னருகுவிசை யனிகற்சேடமான
 செருச்செயகாலபக தத்தன்கரிமேற்கொண்டே
 துன்றுமுனைக் கொல்வ னின்றே பென்றுபேர்க்குத்
 துடங்கினான் வீமஓங்கை யடங்கினே

தரு-கண்ணிகள்-தோடி-அடதாளம்.

மத்தமானகசத்திலே—பக

தத்தணன்மை செலுத்தினான்
அத்திரமாரியெனத்தானே—வாயு
புத்திரன் மீது விடுத்தான்

ஒத்தவிமனுமத்திரம்—பக

தத்தன் மீதிலழுத்தவே
ருடியெனக்கண்படிய—மாருதி
முடியிலே படவிட்டான்

தடையிலாததுபடவே—விமனு

முடலெலாநடுக்குற்றான்
அண்ணானவநண்ண—வேலையிற்
கண்ணைமனதெண்ணினான்

மனந்தெரிந்துகொண்ட—னந்த

சரமியுந்தனஞ் செயற்கறிவித்தான்
சுத்தமாய்ச்சமத்தார்—தம்படை
துணித்தபின் விசையனும்

மைத்துனன்படி வத்தொடும்—பக

தத்தன்முன்புகுதித்தான்
பித்தமார்பகத்த—னென்றுக
சத்தைமாவடித்தான்

வத்தமாகரிசீத்தபின்—பக

தத்தன்மீறியுறுத்தான்
காண்டபன்கணை தூண்டவே—யது
நீண்டவேயவன்மாண்டான்

• தத்துபோல்வருபித்தநோய்ப்—பக
 தத்தனாவியொழிந்தபின்
 கன்னன்வாளிமெய்மன்னவே—யுயிர்
 தென்னர் கோமகன்விட்டனன்
 ஓடினன்மகன்சாட—வாவி
 விராடமித்திரன் விட்டனன்
 மாதுசாதனன்மோதவே—புலிக்
 கேதனன்சுதன்மாண்டனன்
 இலக்கணன்படைகலக்கவே—குட
 மலைக்கணன் மகன்மாய்ந்தனன்
 மார்க்கமானகடோர்க்கசன்—கொலத்
 தோற்கமாண்டனன் அலம்புசன்
 மாருதிப்பெயரோது முத்தமன்—மோது
 கைக்கதையடியினால்
 கத்தர்கோனருள்புத்திர—ரிரு
 பத்திரண்டுபேர்செத்தனர்
 ஆதவன்குடவோத முந்தின—போ
 தொழிந்தனவமர்களு
 இருவர்தாணையுமேகி—மீண்டன
 யிரவிமீண்டனன்கீழ்திசை.

விருத்தம்.

பதின்மூன்று நாட்சண்டை யிரண்டுவர்க்கப்
 படைகள்வெளிப் படச்சேனா, பதிகள் வீரப்
 பதினாரா யிரக்கஞ்ச ரதரைமாட்டப்
 பற்குணன்சென் றுனொருபாற் பவனன் சேயு

மதிலகன்ற னவ்வேளை தருமன்தன்னை யார்க்கவந்தார்
 கவுரவர்மற் றபிமன் கண்டே
 யிதுசமயங் கவுரவரைக் கொல்வனென்
 றேறினா னிரதமிசை சீறி னானே.

தரு.

பல்லவி.

பாய்ந்தானேயபி மன்னுகவுரவர் படையிலே
 யிடிபோல யுகமும் யுடைபட

அனுபல்லவி.

பாய்ந்தானேயிலக் கண னுந் துச்சாதனன்
 மைந்தனுமோடத்துரை மைந்தரெல்லாரும்
 கண்டானேசிலக் குருவும் அபிமனுங்
 கடிந்தானே தொடுத்தனு வொடித்தோடினானே
 சரணங்கள்.

எதிர்த்தாரே சுன்னன் மக்க னிரண்டுபே ரிறந்தாரே
 யுறுந்தாளை பறந்துதப்போதே
 அங்கர்கோமா னெதிர்த்தான்வனையு மடித்தான்வில்
 லொடித்தான்பின் பொடித்தானிரதத்தை
 அச்சுவதாமன்வந்தா னவன்சிலையறுத்தான்
 கொலைமறுத்தான்சொல வெறுத்தானப்பாலே
 மத்திரதே யன்வந்தா னவனொடுமலைந்தான்
 கைகலந்தான்கைப் பலந்தனைக் குறைத்தான்
 பார்த்தானேமன்னர் மன்னன் யிரியென்ன
 படையெலாமடியுதே தடையென்னகொல்வீர

துரோணபர்வம்.

அபிமனீ யென்று சொல்லவஞ்சனை
 யாலே வில்மேலேதேர் காலொடுகையும்
 போக்கிவரப்பாலும் அபிமன்னுபுலி
 யென்னவலிசெய்ய யுலவைசேய்கேட்டு
 பதினாறு பேர்மன்னர் கொண்டுசோதரரைப்
 பதைத்திட வதைத்துமேற் கதிக்கவொட்டாமல்
 கொன்றை மாலையைப் போட்டுசுயிந்தவனைக்
 கொல்லெனச் சொல்லமன்ன னல்லதப்படியே
 ஆகுதென்றுசின் துபதியபிமனீ யடித்தனன்
 முடித்தலை படிக்குளே விழுவே
 சேர்ந்தனன்வீர சொர்க்கமபிமன்னு
 செங்கதிருங்கடல் தங்கினமறைய
 நரனா யிரெண் ணாயிரவெங்கல் ரதத்தரை
 வதைத்தபின் மதத்தொடு திருப்பி
 வருகிறவிசையனுக்கும் தருமத்தின் மன்னவர்க்குந்
 பின்னவர்க்குந் தன்னவர்க்குந் தெரிய
 பண்ணிய விசையனைத்தேற்றியப்பாலே
 பாடியி லோடியே வாடியபேரை
 தேற்றியியாச ராலேவிசையனைத் தெளிவித்து
 வெளிவெற்பின லெளிதினற் கொடுபோய்
 பரமசிவனைத் தொழுதுபாடிபதக் கணையைத்
 தொடுவித் ததையுங் காட்டி
 வந்து சொன்னசூள் முடிக்கச் சயிந்தவ வதைக்கு
 ளமிதத்தை யுமிதத்தொடு சொல்லே
 பருதியுதையஞ் செய்தா னிரண்டுபடைகளுங்
 கடலென வடலுடன் வரவே.

விருத்தம்.

பதினாலா நாட்சண்டை யருச்சுனர்க்குப்
 பாசுபத நிலையைக்காட்ட கிஷ்ணமூர்த்தி
 யதிவேக மாயிரத மூர்ந்துதுன்னா ரணியூக
 மூன்றில்முன்னில் லாசான்தன்னை
 யுதவுநெறியெனச் சமர்செய் தப்பாலேகி
 யுருத்துவந்த மித்திரன் சேயுடன் போர்செய்தே
 கதமெனவே கையிற்றனது வில்லினுண்மை காட்டினு
 னெ திர்த்தவரை மாட்டினுனே.

தரு-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருச்சுன னடித்தானே கையிலே
 பருத்தவில் பிடித்தானே.

அநுபல்லவி.

அருச்சுன னடித்தானே திரட்படைமடித்தானே
 யிரதமூற்றே தரியலர்நேரவே

சரணங்கள்.

யாதவமித்திரப்படை சீதரபுத்திரத்தொடை
 யனைத்தையு மாட்டினுனே
 கவுரவசனத்தையு மோட்டினுனே.
 வருணன் மகனுவியைப் பரித்தானே
 'மச்சரனென்னும் பாவியைக் குறித்தானே
 யவனைக்கொன்றே ஆயிரம் புஜத்தானே

மாயவுந் துணித்தானே யடந்தானே
 தூவிதனை சிலையினோடியடந்தானே
 தோஷிதனைபின்னுமப்பர்வலே யடிக்கிற காற்றென
 நடக்கையிலாற்றிலே யண்ணனுந் திரும்பினனே
 மாருதி நண்ணினன் விரும்பினனே

மன்னர் மன்னர் அனுசர்ப் பனிர்ருவர்கண்
 முனமெதீர் வீயவேயரைந்தானே
 விரைவாகத்தம்பியை யுரைந்தானே

நிரையாகசாத்தகி யரியன்கையாலே
 பூரிசிராவையு மரிந்தானே
 பற்குணனும் கெட்ட வாகருச்சொரிந்தானே

நற்குணனும் சயிந்தவனை அலறிமறையுமுனே
 கொலுதல் சபதமெனவறிந்தாரே
 கவுரவர்கள் அவனையுள்ளே செறிந்தாரே

பவுரவர்கள் நினைக்குமுன்னே யாழியாற் பருதியை
 நாழிகைத் திரிதிகையடங்கவு மொளித்தானே
 சயிந்தவனைத் திடங்கொடு விளித்தானே

சக்கரத்தை யகலச்செய்தான் பகலைச்செய்தான்
 விசையனுக்கெதிரி காட்டினானே
 சிந்துமன்தலை யினைக்கனை யோட்டினானே

யவன்தந்தை யத்தத்திலாகவே செத்துடன்போகவே
 யரசரெலாங்கண்டு அதுசய பரவசமேகொண்டு
 மகிமையையறிதென லோதின ரிரவினுமெய்

மாடத்தொடு புரிந்தாரே கவுரவ திடத்தொடு

திரிந்தாரே.

நகுலனாலே அத்திரநேர் சோமதத்தனு மிறந்தான்
அவனுக்கனுசனாலே பார்க்கிபுவனத்தை

விட்டான்

மேலேகமகிய அங்குர்பிரான்விடு வெங்க திர்வேலினால் !

அருங்கடோர் கசுனிற்றான்மாருதி

பெருங்கனிப் பிணைமற்றந்தான்

பாண்டவர்க் காரியன்மேல் வருங்காரிய

மோதியே யவர்களைத் தேற்றினானே

சூரியன் உவரியிற்றேற்றினானே.

(அரு)

விருத்தம்.

பதினைந்தாநாளுதயந் தன்னிற்சேனா

பதியையரவத்துவசன் வெருத்தான் மெத்த

வதினாலே சிலைக்குருவு மின்றுதானே

யைவர்படைக்கடலையெல்லா மறுப்பேனென்று

பதுமயுகத்தினோடு களத்தில்வந்து

பாண்டவ சேனாபதியைப் பார்த்துவைதுக்

கதிமழைபோல் பாண்டவசே னையையம்பாலே

கனித்திட்டான் பிணக்கிரியாக் குவித்திட்டானே.

தரு-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பாஞ்சாலர்சேனையு மாஞ்சது பேர்பெற்ற

பாண்டவர்சேனையு மாண்டதுமேல்

கேகையசேனையுஞ் சாகையிலையெ திர்க்

கிட்டியெ திர்த்தனன் துட்டத்தாய்மன்

வேதியனான் தனு வா தமடிக்கவே
 விண்டுதிட்டத்தூய் மன்கொண்டலெழு
 பாஞ்சாலன் பார்ப்பாணைக் காஞ்செதுத்தானவன்
 பட்டான்சிலைக்குரு விட்டவம்பால்
 மச்சர்பிரானொரு மிச்செ திர்த்தானவன்
 மாண்டான்முனிக்கனை, திண்டுமுன்னே
 மத்தகடோர்க்கசன் புத்திரனாற்பகன்
 மைந்தனடைந்தா னந்தரமே
 சிலைக்குருமகன் விடு கொலைக்கனை யொன்றாலே
 செத்தான்கடோர்க்கசன் புத்திரனே
 சத்தியதர்மன்கை யத்திரத்தாற்பட்டார்
 மத்திரருக்கிரை புத்திரரே
 ஆண்ணலெனத்தகு கண்ணனினைத்தன
 னந்தணனைக்கொல்லத் தந்திரமே
 மேலுமுனிக்கணர் காலமிதாமென
 வேண்டினர்மாரி லூல் பூண்டவனை
 அச்சுவத்தாம னெனச்சொல்லுமோர்பெரு
 மாணையிறந்துமுன் போனதுமெய்
 மிச்சையல்லாதரு மைச்சுதகூறென
 விண்டுசொலச்சொலை விண்டனனே
 அத்தொனிகேட்டார் புத்திரசோபமு
 மாகியவேதிய யோகியின்மெய்
 திட்டத்தூய்மன்கனை தொட்டிடவீழ்ந்தது
 சிலைமுனிவன்சிரம் நிலமிசையே
 அதுகண்டவனருள் புதல்வன்வெகுளிகொ
 டைவரையும்கொலை செய்வனென
 நாரணன்படைவிட நாரணன்மாற்றினன்
 ஞாயிறுமேற்கடல் போயதுவே

பன்னகுகேதன மன்னர்மச்சேன

பதியினிமேலின்ன புதல்வனென்

பன்னுமுன்னேவந் தானவன்மெய்யொவென்று

பார்ப்பதுபோலிருள் தீர்ப்பவனே.

துரோணபருவம் முற்றிற்று.

கர்ண பருவம்.

விருத்தம்.

பதிரூரநா னுதயத்திற் பகலோன்மகனென்

படைக்கிரையர்

யுதவிசெயவே கவுரவர்க னுருத்தார்மகர யுகமுட

ன திர்செய்சேனைப் பாண்டவர்க ளன்றிலாகப் படை

வகுத்தோ

கதிகேர்குருசேத் திரத்தில்வந்து கடுத்தார்சண்டை

தொடுத்தாரே.

தரு-கண்ணிகள்-வராளி-ஆதிதாளம்.

கவுரவசேனாபதி பவுரஷத்தோடேவரக்

கண்டானே பாண்டவ சேனைக்கதிபதியும்

கன்னக்கிராந்திமுடி மன்னவரொருகோடி

கன்னமூலமாங்கெடி மன்னவரொருகோடி

கன்னப்பருவாகிய தென்னவரொருகோடி

கன்னத்தவடைப்புற்றும் மன்னவரொருகோடி

கன்னச்செவியலியாம் பின்னவரொருகோடி-

கன்னக்குடாரியான வன்னியரொருகோடி

கன்னச்செவியாகிய துன்னுமராடர்கோடி

கன்னத்தந்தவாயுவாம் வின்னவராடர்கோடி

மண்டைப்பிளவையான மகுடவர்த்தனர்கோடி

மண்டப்பிணிசநோயாம் பட்டவர்த்தனர்கோடி.

பாரசுவாயுவான பார்த்திபரொருகோடி

பசுக்கவாயுவான படைமன்னரொருகோடி

காக்காய்வலியாகிய காவலரொருகோடி

கால்கைபிடிப்பாகிய கன்னடரொருகோடி

அண்டவாயுவாகிய வாரியரொருகோடி

யானைக்கால்வாதமான வவுணர்களொருகோடி!

• கயநோய்நீர்கட்டுவல்லை காசம்நீரிழிவாங்

கானவரரக்கர் ராசர்களெழுகோடி

ரதகசமாபதாதி நால்மேற்சுவாசமும்

பாரிதவாயுசத்திசூன்ம மிசைந்தகாற்பிடிப்புடன்

முரசுக்குக்கிடவாத முழங்கக்கவிகையென்னு

வீரசமுன்மத்தித்த மீதுகவிருந்துவர

துத்தாரிக்காக்காய்வலி தொனிக்கவாளானபாண்டு

மொத்தவூர்த்தசுவாச மோடிப்பதாகையாட

கேடையவெப்பதாபங் கேசநிபோலேவரக்

கொடுவில்லாகியநீர்க் கோவைபெருகிவர

கணைகளாகியரத்த காசமுனிந்துவரப்

பணைசேருடைவாளானப் பக்கவிசவுதுன்ன

அம்புறுத்தூணியென்னு மபாரணமில்லங்க

கப்புக்கிரீடமானக பாலஞ்சலைதுலங்க

சுவசமாஞ்சகலமே கங்களெழுந்துதுள்ள

நவில்வீரகண்டாமணி நடுக்குவாதங்குலங்க

சதுராகக்கவுரவ சயினியமீவ்வாறுவர

பெதிரேபாண்டவத்தானை யென்னுமவிழ்தபடை
பற்பசிந்தூரமாத்திரைப் பட்டவர்த்தனர்கோடி

வற்பானலேகியமா மகுடவர்த்தனர்கோடி
லேகியமானதொரு நிருபரொன்பதுகோடி

வாகானரசாயன மன்னவரொருகோடி
தயிலமாகியவெள்ளித் தடிகாரரொருகோடி

யயிலுங்கிருதமாகு மரிக்காரரொருகோடி
ரசாயனமானகெடி ராசர்களொருகோடி

நசியங்களானபடை ராசர்களொருகோடி
இசைநாசிகாபரண யாதவப்படைகளும் [ளும்

பசைதாழ்வத்திப்புகையாம் பாஞ்சாலப்படைக
மேகநெய்ப்பாஞ்சால மித்திரப்படைகளும்

வாகாம்பற்றுகளான மாத்திரைப்படைகளும்
கூறுங்கலிக்கவர்க்க குந்திபோசப்படைகளும்

கீறுவேதுக்களானக் கேகயப்படைகளும்
நவிலுமொற்றுகளான ராகுத்தப்படைகளும்

கனியரதமாகிய கல்ப்பங்கேசமாகிய
கருப்பொருள்குதிரையாங் கடியவிரேசனஞ்

கருப்பப்பதா தியான சுட்டியுஞ்சூழவே
சூரணட்பேரிகையுந் துத்தநிக்கிருதமும்

சீரியகுடைகொடி செயநீர்குளிகைதுன்ன
நாந்தகச்சத்திரமும் நவில்கேடையச்சீலையு

மாந்தனுமத்தனமு மம்பவிழ்தவுரையும்
அம்புமுத்தூணியே யானத்திராவகமும்

தம்பவுடைவாளான் தயிலப்பிடிப்புங்குட
சுவசம்பொடித்திமிரத்தல சேகரவுப்பைப்பொடலுடன்

வசவிரகண்டாமணியாகு மிரத்தம்வாங்கல்

இப்படியொன்றுக்கொன்றங் கெதிர்க்கின்றவேனையி
 லொப்பில்சேனாபதிக ளொருவருக்கொருவர்
 வாதகுன்மஞ்சா திக்காய் வலிமையையடக்கவுஞ்
 சாதிக்காய்வாதகுன்மத் தாட்டிகமடக்கவும்
 அர்ச்சனன்முன்னேரு நியன்பொரவந்தெதிர்த்தார்
 பற்குணன்கணையாலே படுகனத் திலைமாண்டார்
 சகாதேவன்கணையாலே சகுனிபுத்திரர்மாண்டார் [ன்
 தகைசேர்மாருதியாற் சல்லியமித்திரன்மாண்டார்
 அங்கர்தேசத்துக்கெல்லா மரசன்கைச்சிலையாலே
 பங்கமாயோடினானே பரிக்கெல்லாமரசன்
 கிட்டினன்தோழனும் கிட்டினன்கணையாலே
 பட்டானேகேரளன் படையொடுசுதனே
 பாரியசைவசாசிப் படையெனும்பெருங்காற்று
 லாரியன்படையாம்பஞ் சடிபட்டுப்போச்சதே
 கதிரவன்சுதன்வடிக் கணையெனுங்காலனால்
 எதிரானபாண்டவிய னிறந்துவிட்டானே
 பாத்திரமானகன்னன் பாணியத்திரத்தாலே
 மாத்திரேயன்சென்னி மண்ணிலேவிழுந்ததே
 வாஞ்சைமித்திரன்மகன் வாளாற்பாஞ்சாலப்படை
 பாஞ்சாலமித்திரன் பட்டிறந்தானே
 தந்தைமேற்கடற்சென்றான் தான்படையுடன்சென்றான்
 பந்தானபாண்டவரும் பாடிசென்றாரே [ன்
 பகன்சண்டைபார்க்கவன் றுவந்தான்கிழக்கேமித்திரன்
 இகந்தானெழுந்ததங் கிருபடைகளுமே

விருத்தம்.

பதினேழாநாளுதையத்திற் பாணுதனையன்
 றணையரசன்
 முதல்வன்வேண்ட நிற்பகையை முடிப்பனின்றே
 யன்றேனான்
 சிதைவனிதுமெய் மத்திரனைத் தேருர்வதற்குப்
 பணித்தியென
 வதுசெய்திடக்கொண் டணியுடனே யடுத்தான்
 சிளையை யெடுத்தானே.

கண்ணிகள்-தரு-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

வந்துகன்னன்பது மந்தனைதேர்செய்து
 மாரியெனக்கனை தொடுத்தான்
 நிறதையில்பாண்டவர் தந்திரக்கத்தனன்னிலத்
 தேர்செய்துநேரினே யடுத்தான்
 திட்டத்துய்மனந்த மித்திரபுத்திரனை
 தேரிலயர்ந்திடச் செய்தான்
 திட்டத்துய்மன்தனை கெட்டுமுறிந்திட
 சித்திரபாணுமகனெய்தான்
 குந்திபோசன்படை யந்தகனூரிற்
 குடிபோகவேவிடை கொடுத்தான்
 செந்தினகரன்சேய் பின்னுமப்பரலேமாத்
 திரப்படையும்போக விடுத்தான்
 தபனன்மைந்தனாலே சுபனமானராட்
 சதன்படையுமாண்டு போச்சே
 அச்சுவுத்தாமன்கை யம்பினுற்கொளசல
 னந்தரமேகவு மாச்சே

பூசுரன்செயாலே கேகையன்கேரளன்
 பூழியனுஞ்செத்துப் போனார்
 காசுறுபாண்டவர் தூசியெல்லாம்பெருங்
 காற்றிலிலவம்பஞ் சானார்
 வீமசேனனென்று மாமதகுஞ்சர
 வெற்பினுக்கேயெதி ராக
 பாமேயவலம்புரித் தாமனனுசர்கள்
 பன்னிரண்டுபேர்கள் போக
 வந்தசுயோதனன் தம்பிமாரைக்கொன்று
 மாருதத்தின்மகன் முடித்தான்
 குந்தகமான துச்சாதனப்பாவியைக்
 கொல்லவென்றுசபதம் பிடித்தான்
 • வாடாதுச்சாதன வாடாதேயோடாதே
 வாவென்றுகைகளைப் பிசைந்தான்
 ஆடாதநாகத்தைப் போலேதுச்சாதன
 னாவனும்நேரே யிசைந்தான்
 ராசாதிராசனும் பூசுரன்மைந்தனு
 மாரதேயனுமற்ற பேரும்
 வாசவன்பிள்ளையுங் கண்ணனுமண்ணனு
 மாத்திரைசுதருமெல் லாரும்
 பார்க்கத்திசையெல்லா மார்க்கத்துடைதட்டிப்
 பாணியொடுபாணி யடித்தார்
 மார்க்குமுரத்துக்கு மலக்கிட்டொருவர்க்
 கொருவரைக் கையாலெட்டி யிடித்தார்
 தாளாலுந்தோளாலுங் கையாலுமெய்யாலுந்
 தள்ளிதுச்சாதன னுதைத்தான்
 கோளரிக்கேதனன் தப்பவிட்டுக்கையாற்
 குத்ததுச்சாதனன் பதைத்தான்

குப்புறவிழுந்ததுச் சாதனைவீமன்
 பேய்ப்புலிபோல்கையா லறைந்தான்
 அறைபட்டுவீழ்ந்த துச்சாதனன்மாரை
 யழுத்திசரிகையாற் குறைத்தான்
 மாரைப்பிளந்தொழு தத்தத்தைருத்திரன்போல்
 வாரிக்கையால்வீமன் குடித்தான்
 சோராதிசாரரெல் லாருங்காணமுன்பு
 சொன்னசபதத்தை முடித்தான்.

விருத்தம்.

உயிர்த்துணை யனுசர்தொண்ணூத்
 தொன்பதுபேரைக் கொன்று
 செயித்தனன் வீமனானென் செய்வனென்
 றரசர்கோமான்
 பயித்தியக் காரன்போலே பரதவித்
 தழுதபோது
 மயித்திர னானகன்னன் வசனிப்பா
 னசரிபோலே.

தரு-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பயப்படாதேயண்ணே யினியென்கைபா
 ரெனக்குநேரொருத்தரு நிற்கமாட்டார்
 கொக்கரித்துத் தனஞ்செய னைநிமிஷத்திற்
 கொல்லவென்று சூனியனை
 யொல்லையிற்றேர் விடென்றான்

சிங்கக் குட்டியையாணை தேடிக்கொண்டுசெல்
 வதுபேரலவில்விசைய நல்வரவு பார்த்தான்
 பண்டிதனாகிய கிட்டினன்றேராங்கை
 பார்த்ததற்குப் பார்த்தான் மரத்திரையை நேரே
 கொண்டனுபானித்து விடல்பேரல் விசையனைக்
 குடக்கொடு வடத்திசை முடக்குள திசைகள்
 தெரியாதிரதத் துடனேகொடுவந்து திடுக்கென
 விடுத்தனன் நடுப்படை தனிலே.
 கண்டானேமித்திரன்மகன் சல்லியனைக்
 கண்ணைக்காட்டி மண்ணைக்காட்டி
 விண்ணைக் காட்டிவிலைக்கை
 கொண்டானேயதற்குமுன்னே தனஞ்செயன்
 குறைத்தானே நிரைத்தானே
 மறைத்தானே ரதத்தை
 மனுவிற்கைகொண்டானே தபனன்மகன்வடிக்
 கணைத்தொடுத்துமுன் நெடித்தானேதனுவை
 அதுகண்டிந்திரன் மதலைசல்லியன் அங்கநெருங்க
 வடுங்கணை நிறைத்தான்
 அதுகண்டிரவி மருமான்கன்னன்
 மெய்யாகமுநோக வனைகமாய் விடுத்தான்
 இரண்டுதேரையுஞ் சாரதியிருவரும்
 இசையுமநேரிசமென விசைகொடு திரித்தார்
 வளிக்கணையங்கர்கோன் விட்டானருச்சுனன்
 வாசகியாசகமே செலவிடுத்தான்
 எரிக்கணைவிசையன்விட் டான்கானீனன்
 வருணக்கணை கணத்தினில் விடுத்தான்
 அயிந்திராத்திர மித்திரன்சேய்விட
 அருச்சுனன்விரிச்சிக னுருச்சுரமெடுத்தான்

அரிச்சரம்பற்குணன் விட்டான்கன்னனும்

அரிச்சரமுரித்திடத் தரிச்சதுநேரே

அப்போதுகுருச் சாபமுங்கன்னனுக்

கடைந்துதேருடைந்தது மினுடைந்தது பவமும்
பற்குணனையங்கர் பிரான்சரத்தாலே

பங்கமுமங்கமு மங்கமுன் செய்தான்

அதைசுட்டைபண் னுமலேகாண்டப

னறுத்தனன் மறுத்தனன் குறுத்தனன் மிகவே
சல்லியன்கன் னனைப்பார்த்துநாக

சரத்தினைக்கரத்தெடு சிரத்தினுக் கிலக்காய்
பார்த்தனுக்கேவி டென்றான்றினைத்தப்

படியேவிடநே ரிடவொரு நொடியில்
விசையனேறிய ரதத்தைக்கீழிட

விட்டதைத்தட்டினன் விட்டுணுவாடினான்
அதுதப்பிப்போய் மீளவுமேவென

அறுத்தொடுமறுத்ததை நிறுத்தினன்கன்னன்
வயித்தியனான கண்ணினிமேல்

வடிக்கணைதொடுத்துயிர் குடித்திடிங்கிவனை
தாமசமினி வேண்டாம்புரிந்திடு

தனஞ்செயவெனுந்தொறு முனிந்தனனிகளி
தாம்பிரமுத லானபெயர்பெறு

தனிக்கணையினத்தொடு நினைத்ததை யெடுத்து
அனுபானமந்திர மெனும்பிரையோக

வாக்கினையாக்கியே போக்கினனதுபோப்
ஆதவன்மகன் கழுத்தைக்கறுக்கென

அறுத்துயிர்பறித்தது தெறித்ததுதலையே,

விருத்தம்.

கன்னன்மடிந்தான் வீரசொர்க்கத் தையடைந்தான்

வாத்

குன்மமொழிந்த தினியெனவா குலத்தொர் டடங்கு

வினைக்கணம்போல்

மன்னர்பெருமா நழுதழுது வாதசேட்பந் தோஷித்த

தென்னமருண்டான் குந்தியும்வந் திரைந்தாள்சுதருங்

கரைந்தாரே.

வேறு:

கண்ணென்னு மருத்துவனா நோய்வரலாரென்னுமுதற்

கதையுங்கேட்டா

ரண்ணென்னவறிந்தபின்புபாண்டவரும் பாசறைசென்

றமர்ந்தார் வெய்யோன்

றண்ணலாடினன்மகனுக் கெனகடலின்

மூழ்கினன்மேற் றளத்துக்கண்ண

லண்ணலினிச் சல்லியன்சே னாபதியென்

றெல்லார்க்கு மறிவித்தானே.

கர்ண பருவம் முற்றிற்று.

சல்லிய பருவம்.

விருத்தம்.

பதினெட்டாநாளிற் கவுரவசேனா பதிமத்திராதிபனா
பலபிணித்தொந்த மனமத்தசாத்திய
பந்தமாரகப் பிணிதோஷமீது

முதற்படைக ளரசர்களரசனிவுளித்தாமன்றிருமாம
னறியநன்மாமனவன்படைமேலேயிசை
கிருதபன்மனேமுதலோர்

கதுவியபோதுசல்லியற்குணமே காட்டுதல்விதியெனப்
பிணிவர்க் கங்கனும்விகரச் சல்லிய
மெழுப்பிக் காயமாகியகுருட்சேத்திரப்

புதுமயூகத்தோ டடர்தலுமெதிரே பாண்டவர்
சேனையுஞ்சேனா பதியுமுன்னடர விருவர்தம்
படையும் பண்ணின ரண்ணின ரமரே.

தரு-சங்கராபரணம். ஆதிதாளம்.

சல்லியனா கவுரவசேனைத்
தலைவனைபாண்டவர் படைத்த
தானைக்கதிபதி யானதிட்டதும்
சாதிக்காயெற்றிகல் கிடைத்த
போதயதாம்பிர சூதமெகுவெள்ளி
போற்றுகாரியம் தடலை

சிந்தூரமாத்நிரை லேகியமாகிய
 சேனையதிர்த்தக் கடலை
 தயிலரசாயன கிருதவிரேசன
 சங்கிதைஞ்ஞரண கலிக்க
 நசியபுகைவற்றி யொற்றுபத்துவேது
 நாசிகாபரண மொலிக்க
 ரதகசதுரகப தாதியினத்தொடு
 நால்வகைச்சேனையை யூகம்
 மதுமேகமாதிரி வினையெலாந்தோஷித்த
 வாதசேட்பத்தின்சை யோகம்
 ஆனகவுரவ சேனையுடன்சண்டை
 யாகிமிதிக்கிற போது
 சேனைத்தலைவனும் மத்திரபூபதி
 திட்டத்துய்மதுரை மீது
 அத்திரமாரி சொரிந்துதுரத்தவே
 முத்தக்காசபோலே யிடைந்தான்
 சத்தானநற்கே கயதளத்துஞ்ஞன்
 ளேமத்தைப்போலேபூந்து கடைந்தான்
 பாண்டவர்சேனை களாண்டவனைக்கூவு
 மூண்டுமூண்டுவந்து மடித்தான்
 பாதிமாண்டுபோன சேதியெல்லாஞ்சொல்ல
 பற்குணனுங்கேட்டுத் துடித்தான்
 சல்லியன்மேல்வரு மருச்சுனனையஸ்வத்
 தாமப்புலிவந்து தடுத்தான்
 தனஞ்செயன்முன்னிற்க மாட்டாமலச்சுவத்
 தாமன் அபரத்தைக் கொடுத்தான்
 தோற்றோடிப்போனபி ராமணன்மைந்தனை
 தூரத்திலேவரப் பார்த்து

துன்னுசராசந்தன் தன்மகனேவந்து
 தொட்டுக்கொண்டான் சண்டை யார்த்து
 சாற்றுமஸ்வத் தாமனம்பினாலே
 சராசந்தகுமாரனு மாண்டான்
 போற்றுசிசபால மைந்தனும்மேற்படி
 பூசரன்மைந்தன்மேல் மீண்டான்
 அவனையுமேற்படி யாகத்தானேகனை
 யாற்கொன்றுசேனையுங் கொன்றான்
 அத்திரசராசந்த புத்திரப்படையுமண்
 ணாக்கிமலைபோலே நின்றான்
 தம்பிசகாதேவன் வெம்பியெதிர்த்திட்ட
 சகுனிமாமன்தலை யறுத்தான்
 சபதமுடித்தேனென் றப்போதுஞானத்தாற்
 தன்னைத்தானேமெத்த வெறுத்தான்.

—
 விருத்தம்.

இப்படி யாகத்தானே யிருபடை க்ஞும்போர் செய்ய
 வொப்படி மாத்திரேய னுருமெனக் குமுறியுன்னை
 யெப்படி யுங்கொல்வேனா னென்றுவெஞ் சபதம்பேசி
 தப்படி யிலாத்தர்மத் தலைவனோ டமர்செய்தானே.

—
 தரு-தோடி-தாளம்ருபக ம்

° பல்லவி.

அடித்தானே மத்திரர் கோமகன் அறத்தின்
 மகனுடைய நிறத்தி லிடியெனவே.

அதுபல்லவி.

அத்திரங்கனொருகோடிச் சித்திரங்களாகோடி

யண்டருமெண்டிசைக

கண்டுமருண்டிச் சண்டைகள்

கண்டொரு சண்டனுமண்டிட

(அடி)

சரணம்.

மடித்தானேவாயிதழ் தர்மனும்

வரித்தசிலையிலெரி விரித்தகணைகள் பெரு

வச்சிராயுதங்கள்போலே மெச்சவே

சொரிந்துமேலே மண்டைபிளந்திட

விண்டுநெகிழ்ந்திட வன்றிறல்

கொண்டொரு செந்தணல்போலே. (அடி)

கெதித்தானேபாண்டுகு மாரணக்குதித்துவரு

கையிலேயுதித்தகதி ரெனவெகுத்

திரமி லாதவாளாங்கத் தியையாளாவிநீளக்

குண்டல மண்டலத் துண்ட புருண்டிட

ரெண்டு கணுங்கணை தொண்டு களைந்துடன். ()

அரிந்தானேமத்திரர் கோன்றலை.

யறுத்தவுடனுதிரம் நிரைத்துமெய்யிவொழுகி

யத்திலரமலேபெருகி மத்திரேசனாவிமாய

வங்கதி வங்கதி ரும்படை யெங்கு

மயங்கிட வெங்கடு நோயின மிங்கனவே வர. ()

விருத்தம்.

அறத்தின்மருமான் கணைவாளா லடர்சல்

லியன்விண் ணடைந்த தற்பின்

மறத்தின்மிகுந்த வவன்படையும்
 மடிந்தபிறகு மன்னர் மன்னன்
 திறத்தின்மிகுந்தா ரினியிலே
 சேனைக்கரைவேண் டாமெனப்பிற்
 புறத்திற்சேட்பப் படையுடன்போர்
 புரிந்தானதன்பின் பிரிந்தானே.

தரு-முகாரி-ஆதிதாளம்

கவரவசேனையி னெச்சமெல்லாமொரு
 காலனைப்போலவே தேடி
 காண்டிபன்கொல்லவே யாண்டுதொலைந்தது
 கால்நாழிகைக்குள்ளே வாடி
 வீமசேனனுடன் கிருதபன்மாவந்து
 விளைத்தானேயற்புதச் சண்டை
 வேந்தர்கள்வேந்தனுக் காந்துணையாய்வந்த
 வீசியனூர்பெருந் தண்டை
 காதியதண்டினால் மோதியடித்தொரு
 காலனைப்போலவே மடித்தான்
 கண்டுகிருதபன்மா தண்டுடனேயன்று
 காலநடையாயோட்டம் பிடித்தான்
 வில்லாசிரியற்கு மைத்துனரானவர்
 விசையனுடன்மா விளைத்தார்
 வீபற்குதன்கணைத் தீபத்தின்முன்வந்த
 விட்டிலைப்போலவே விளைத்தார்
 பின்னுமேனகவி தச்சண்டைசெய்வார்முன்
 பெற்றவில்லாளிபோ லானார்

பேசாமலப்புறம் வாயைமூடிக்கொண்டு
 பித்தரைப்போலோடிப் போனார்
 மாமனார்போக மருமகன்வந்தந்த
 வாசவன்சேயொடு மலைந்தான்
 வானரக்கேதனன் மாளவிலீன்கணை
 மாரியினுல்நிலை குலைந்தான்
 பின்னுமஸ்வத்தாமன் வெள்ளைப்பரியினன்
 தன்கணையாற்பலங் குறைந்தான்
 பேய்பிடித்தாடிய பெண்பிள்ளையைப்போல
 பேசாமலோடிப்போய் மறைந்தான்.

விருத்தம்.

செயங்கொண்ட படையுமின்றிச்
 செருத்துணை யெவருமின்றிக்
 கயங்கொண்ட மெய்போற்றானே
 காலினால் நடந்துகால்பேரல்
 வயங்கொண்ட குதிரைவிட்டு
 மன்னவர் மன்னன்பின்னும்
 பயங்கொண்ட சிந்தையோடும்
 பழிகொண்டான் வழிகொண்டானே.

தரு-ஆரந்தபைரவி. தாளம்-ஆதிர்
 ராசாதிராசனுக்கும் பொல்லாதவிதியினால்
 நடந்தோடி யொளிக்கவு மர்ச்சுதே
 தேசாதிபர்பணியும் பாதாரவிந்தமெல்லாந்
 சிவந்துபுண்ணாகக்கன்றிப் போச்சுதே

என்னபலமிருந்துந் தெய்வபலம்மாத்திர
 மில்லாமையாலேகேடு வந்ததே
 சொன்னவார்த்தைகேளாமற் பெரியவரைநிந்தித்த
 தோஷத்தினாலேகுடி நொந்துதே
 என்றுதேவர்முனிவர் நின்றுசொல்லிக்கொள்ளவே
 யேகியொளித்தானொரு மடுவிலே
 நன்றுசெய்தவசிபோற் சுவாசபந்தனைசெய்து
 நசியா திருந்தான்புனல் நடுவிலே
 வில்லாகிரியன்சேயும் கிருதபன்மாவுமந்த
 வேதியன்மாதூலனுங் கூடியே
 நல்லாயலையவந்தோ மன்னர்மன்னனையினி
 நாமேபார்க்கலாமென்று தேடியே
 பார்க்கிறவேளையிலே நீர்க்குளிருந்துகொண்டு
 பையப்பேசாமலொரு மூலையில்
 ஆர்க்குந்தெரியாமலே பயத்தினாலேபயத்தி
 லரவக்கொடியோன்வதிக் காலையில்
 பாண்டவர்தளத்துடன் மீண்டுவந்தனைவரும்
 பார்த்தொருவர்க்கொருவர் பேசுவார்
 யாண்டுபோனோபாவி மீண்டினம்வரக்கானோம்
 அர்தசேடமாகாதென்று கூசுவார்
 கண்ணனுந்தருமனும் வீமனும்பற்குணனும்
 கற்கியனுடன் சகாதேவனும்
 கண்ணனனுசனும் வீடுமகாலனுங்
 காணும்படைக்கெல்லாங் கோவலனும்.

வேறு-தரு-ஆதிதானம்.

மன்னவர்மன்னனை யாராய்ந்துத்தேடி-
 மயங்கித்தியங்கிய—பின்னர்
 மாருதினானேபோ யாராய்குவேனிந்த
 மண்ணெங்குமென்றடர்—முன்னர்
 வேடரானவலைக் காரர்சிலர்வந்து
 வீமனைக்கண்டொரு—வார்த்தை
 கோமகர்கோமகன் போயொளித்தவிடங்
 கூறினபோதுன்னிச்—சோரத்தை
 யெல்லாருக்குஞ்சொல்லி யப்பொழுதேபடை
 யீண்டச்சதாகதி—மைந்தன்
 கொல்லியசூனர்கள் சொல்லியதாவினிற்
 கூற்றுவன்போலக்கோ—விந்தன்
 கட்டளைசொற்படி நீரிலொளித்திட்ட
 காதகப்பாவியை—யேசி
 இட்டபோதுவெளிப் பட்டுமனந்தளர்ந்
 தேங்கினின்றான் முகங்—கூசி
 கூற்றுக்கண்ணாற்பார்த்த வுயிரெனக்கவளை
 கோமகர்கோமகன்—பயந்து
 தோற்றியபோது தருமனுங்கண்ணனுஞ்
 சொல்லினரேமிக—நயந்து
 வீமனைமாத்திரம் நீமுனையிற்கொலில்
 வேறுவழக்கிலை—யுனதே
 பூமியெனச்சொல வேமனர்மன்னவன்
 பூரிப்பதாயினன்—மனதே.
 அப்போதுமுன் தீர்த்த யாத் திரைசென்றவ
 லாயுதன் தன்னுடன்—விதுரன்

இப்போதிதென்ன வந்தனரண்ணை

பிளவலான்கள்ளச்—சதுரன்

போற்றியுரைத்தான் நடந்ததெல்லாமவன்

பூபர்கள்பூபனுக்—காக

மாற்றமுறைத்துட னாற்றினனப்போது

மத்தியத்தர்ம—மாக

சொன்னது கேளுங்க ளின்னவிடமந்தச்

சூழலிலேயிரு—வோரும்

துன்னிக்கதையமர் பின்னிட்டி டாதுசெய்

தோற்றத்திலாமது—பாரும்.

சல்லியபருவம் முற்றிற்று.

கதா பருவம்.

விருத்தம்.

கதாயுத்த மத்தியத்தங்
காமபாலன் சொல்லாலே
சதாகதி மகனும்வேந்தர்
தலைவனுமிசைந்து கொண்டே
மதாசல மிரண்டுகஞ்ச
மடுவினைத்தேடிக் கொண்டே
நிதானமாய்ச் சேறல்போற்சென்
னிலத்தினுக் கேகிளரே.

தரு.

வீமசேனன்முன்னே மன்னவர்மன்னவன்
வேகமாகச்செல்ல மேகமானவண்ணன்
காமபாலன்முர
சத்துசன்பற்குணன் கனிட்டர்சேனைக்கதிபன்,
சிகண்டிமு னிட்டதோர் சாத்தகியும்
ஏனைமனிதருந் தானையுஞ்சூழவே
மேகியபின்பொதுவானசூழலி
லானநிதானவி சாலமிராம
னளவைகள்சொன்னானே வீமனிக
லுளவெனவுன்னானே.
வெள்ளீயம்வாதவை யுள்ளீயமென்றாயுள்
வேதியர்வாகட மோதியநீதியைத்

தள்ளவொண்ணாதவை யுள்ளபடியென்னுஞ்
சாத்திரமாமெனவே சுயோதனன்
நேத்திரமாமெனவே.

நாகத்துவசனை விமனைப்பார்த்தல
ராமனுரைத்தனனே முன்னடிப்பது
வாகுவுக்குமேலு மாகத்துக்குக்கீழும்
மன்னர்மல்லவென்றான் விவரமாய்ச்
சொன்ன துநல்லவென்றான்.

ஆலிடமும்பிரத்தி யாலிடமும்பை
சாசமுமண்டமும் பரிவாகவே
கோலியதான மளந்திருவோர்க்குங்
கொடுத்தனன் மூத்தவனே
யினையோன் அடுத்ததுபார்த்தனனே.

சந்திரசூரிய னிந்திரனூரியர் தாபதர்யாவரு
மேபொதுவாகவே வந்துகிறைந்திவர்
விந்தைகதாயுத்த வண்மையைப்பார்ப்பாரே
முசலிசொ லுண்மையைத்தீர்ப்பாரே.

விருத்தம்.

மாருதியுந்துரி யோதனனுந்திரை
வாரியிரண்டென நின்றாரே
போரினெடுங்கதை மோதவெழுந்தொளி
பூதலமெங்கு மடங்காதே
காரியமும்பொரு ரூதமுமுன்படர்
காதிபாவனமென நின்றோட
நேரிடுமொன்றென வோரிராதண்டொடு
நீடுமலைந்தனர் சென்றாரே.

வீமனைத்தூரி யோதனப்பெயர் வீரனுக்கெதி ராகவே
தீமனத்தொடு வாவெனச்செறி தேவருத்தம னேதவே
பாமடுத்தது சூதபற்பழ் மானதுற்குண மேகமு
மோமவித்தொடு தேனுமித்தென வோடிவிட்டது நோ
ய்களே.

வேறு.

இடும்பினாயகன் பெருந்திருநாயக
னெனுமவ ரிருவோரு
முடும்பினுலறி வலியெனக்கதை
களையுரத்தொடு கரத்தேந்திக்
குடும்பியானவ னரசனுக் கோதியகுறளை
வார்த்தையைப் போல
யடும்பிதா பழுமறியவே கதைகளோடடுத்
தமர்தொடுத்தாரே.

தரு-மோகனம்-ஆதிதர்ளம்.

வீமனுக்குவலம்புரித் தாமனுக்குமொருக்காலே
வினைந்துதே கதாயுத்தம்
ராமனுரைப்படி யடுத்தார்விடுத்தார்
நட்டநடுத்தரை யோட்டையடுத்திறை
நடித்துநேரிலே யிடித்துமாரிலே
நசுங்கியுடலமெல்லாங் கசங்கவுமுடனேறி
ராட்சதபலமெனத் தாட்சியில்லாமலிசை. (வீம)
சாரிகையிரண்டு திரும்பிவிரும்பித்
தட்டியடிக்கடி யோடியடிக்கடி

தடித்திலேயிடி யிடித்ததாமெனத்

தளந்துபடிவவுடல் பிளந்துமுளமுளெனச்
சாட்சியெவருமெனக் காட்சியீதெனவே. (வீம)

ராசராசன்தானே முந்தி குந்திரத்தின

மொற்றிடுபுத்திர நெற்றியில்

நருக்கினுனது தரிக்கிலானெதிர்

நடுங்கியுயிர்நிலை யொடுங்கி வருமளவில்
நரட்டமிதடாதெனவே காட்டினன்மால்விசையனை. ()

மாருதியறிந்துகொண்டு தெண்மெட்டவடித்துடை

யொட்டவடித்திட மடித்து நேரினி

லடித்தபோதவன் மடிந்துவிடுவதென

வொடிந்துவிருதுடையு மட்டமெனவே
யொழிய வாட்டமீகவேயுடலம். (வீம)

விழவுதைத்தானேமுடியில் நொடியில்.

வெட்டி முடித்தலை யிட்டதெனக்கணை

விழிச்சுயோசனை பழிச்சுயோதனன்

விழுந்துபுரளவுட லழிந்துபுழுதிமிசை

மீட்டுமுயிர்போமனைக வாட்டமான வேதையாக ()

பார்த்தானேபலராமன் வீமன்

பட்டுயிர்விட்டிட நெட்டிவிரட்டிகல்

படுப்பனென வெடுக்கவேயலம்

பணிந்தவனுசனெடு தணிந்திடமிகவே (வீம)

விருத்தம்.

வள்ளியமாலூரை யணக்காரீய
மித்திரராகிய பஞ்சலோகத்தோடும்
வள்ளலெனக் கராடகமாம்பாடிசேர
மார்த்தாண்டனுங்குடபால் வாரிசேர
நள்ளிருளிற் கிருபர்கிருத பன்மாதுரோண
மைந்தனனிம்முவரும்வந் தரசர்கோன்பா
லுள்ளதெலா மறிந்தமுதா ரரசனெண்ண
முன்னினுன் மறையவன்சேய்பன்னினுனே.

தரு-மோகன-சாப்பு.

என்னசெய்வேன் மன்னர்கோவே—இனி
யான்செய்யவேண் டியதியாவே.
என்னிடத்தி லையப்பட்டாய்—விதி
யேதுவாலிப் படிக்கெட்டாய்
ஆனாலுமிங் கைவர்தலையை—வெட்டி
யரைநொடிக்கு ளென்சொன்னிலையை
காட்டுவன்பா ரென்றுமுனைந்து—கறைக்
கண்டனையப் போதுநினைந்து
வாளொன்றவ னுலேபடைத்து—மயில்
வாகனன்போலுக் கிரங்கிடைத்து
பாண்டவர்மால் தம்பிநீக்கி—நிறை
பாசறைவா சலேநோக்கி
கூகைமரத் திலேகாட்டு—மிகல்.
கோதறுமே துவைக்கேட்டு

வாசலில்வைத் திருவரையும்—உள்ளே
 மன்னிப்புகுந்து நித்திரையும்
 அயற்சியுமா யிருப்போரை—பார்த்தும்
 அஞ்சாமற்கொல் லவன்னோரை
 சிகண்டிதலையை முன்னறுத்தான்—பாக
 சேனன்சேயைக் கண்டுகுறுத்தான்
 வானினிலே கழுத்தறிந்தான்—சித்திர
 வதைசெய்தவனை விட்டுப்பிரிந்தான்
 மற்றோர்தலைகள் விழுமாட்டினான்—பிண
 மலையிலிரத்த வெள்ளமோட்டினான்
 கரிபரிமாட் டையுமடித்தான்—அரைக்
 கணத்திற்சனத்தை யெல்லாமுடித்தான்
 ஐவரெங்கே வென்றுதேடினான்—பா
 சரைபைக்கண்டாங் குள்ளேகூடினான்
 பாஞ்சாலிமக் களைக்கண்டான்—இவரே
 பஞ்சவரென் றெண்ணிக்கொண்டான்
 சென்னிகளை வாளால்வெட்டினான்—ரத்தஞ்
 சிந்தச்சிந்த துடைத்தட்டினான்
 அஞ்சுசேய் மெய்களும்பதைக்க—பே
 யான துங்கண் கெண்புதைக்க
 அஞ்சுதலை யுங்கைதூக்கியே—போ
 யரவத்துவ சன்முன்னோக்கியே
 பாரென்றூன்பார்த் துமெய்கரிந்தான்—இது
 பாதகமென் றுயிர்பிரிந்தான்
 சிள்ளைகளே யிவையென்று—முனி
 பெருமூச்செ றிந்தனன்நின்று

விருத்தம்.

சுயோதன னிறந்துவீர சுவர்க்கத்தை யடைந்த பின்பு
சயமிகுமிஷுளித்தாமன் தவஞ்செய்யப்போனானேனோர்
வயினடைந்தனர்மா லைவர்வந்துபாசரையைக் கண்டார்
வெய்யவனு முதையஞ்செய்தான் மெல்லியள் புலம்பி
னளே.

தரு-வருளி.

சுகண்டியு மிறந்தானே திட்டத்துய்மனும் பட்டான்
சேனைகளு முருண்டு போச்சுதே
தகர்ந்துள் மனைபுகுந் துபிள்ளையைஞ்சையும்
வெட்டித் தலைகள்கொண்டு போகவுமாச்சுதே.
துக்கில்லாமற் போச்சுதே தெய்வமே யென்றமுத
தேவியைப் பார்த்துரைத்தான் வீமனே
மக்களைக்கொன்றவ னைக்கொல்வேனவன்
வேறல்லமறைமுனி மகனஸ்வத் தாமனே
ஆனாலுமென்ன தலைகொண்டிருக்கிறே
னென்றரிசேய்சென்றா னவனைத்தேடியே
போனானவன்வீமன் மேல்பிரமசீராத்
திரத்தைப்போட்டானது வருகுதூடியே
அருச்சுனன்கண்ண னுடனேபோயதற்
கதையனுப்பினுனப் போததுநின்றுதே
நெருப்பாபுலகை யெல்லாமெரிக்கத்
தலைப்படவேநினைந்து கொண்டொவிரண்
டியென்றுதே.

விருத்தம்.

இவ்வா றிருக்கத் தேவரெல்லா
 மிசைமாயனையும் விசையனையும்
 வெவ்வே தனை தீர்த் தருள்விரென
 வேண்டிக்கொளமா லுத்திரைசே
 யொவ்வாக் கருவையி லக்காக்கி
 யுயிர்மீட் டளித்துப் படைகள்விலக்
 கவ்வாட்க்கி மறையவனை யார்த்தார்
 மணியைப் பேர்த்தாரே.

தரு-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

அச்சுவத்தா டன்சிரத்தி லானசிரோ ரத்தினத்தை
 வாங்கிக்கொள வேயொளி வாங்கிப்போச்சு தப்போதே
 பல்லைப்பிடுங் கிப்போட்டப் பாம்பைப்போலுமானே
 சிரசுக்கு நிகரிந்த சீவ ரத்னமென்று
 கவலைத்துரோபதைக்குக் கண்ணன்காண்பித்துரைத்தா
 ஆசான் மகனுமாகி யந்தணனு மாகையாலே [ன்
 நீசீவ னுடனேபோராப் நினையென் றனுப்பிவிட்டார்

விருத்தம்.

பின்புபாண் டவரைமாயன் .
 பெரியதாய் தந்தையேனோர்
 முன்புகொண் டேகியன்னோர்
 முனிவரப் பணிவித் தாங்கே

வன்புற மாய்ந்தோர் மெய்யை
வன்னியா லடலையாக்கித்
தென்புலக் கடனுங் கையாற்
செய்வித்தா னுய்வித்தானே.

வேறு.

காரியக் கண்ணந்தன் மதலையான
கரும்பொன்னுக் கடலைமுதன் முன்னுமோலி
சேரவளித் திரதமெனும் வீமசேனன்
செம்பான விசையனெகு நஞுலன்வெள்ளி
சாரனுச் சாதேவன் கெந்தகப்பாஞ்
சாலியுடன் வாழ்ந் திருக்கத் தயிலமான
வீரசிம்மா சனமளித்த நதிலேயேறி
வீரினார் மனக்கவலை யாறினாரே.
கதாபர்வம் முற்றிற்று.

வாழி விருத்தம்.

வாழிகண்ணன் ருக்மணி
வாழிதருமன் முதலைவர்
வாழிமணத்துப் பாஞ்சாலி
வாழியமைச்சர் முதற்பெரியோர்
வாழியிந்தூ லினைப்படிப்போர்
வாழியிதனைத் தினங்கேட்போர்
வாழியிதனை மிகவியப்போர்
வாழியடியேனும் வாழியவே.

மருத்துப்பாரதம்-சாப்பு-ஆந்தபைரவி.

சோபன பாண்டித சோபனம்

தாபன நாடிவங்கத் தலைமையாங் கண்ணனுக்கு
 பூபதி யயத்தர்ம பூபனுக்கு (சோ)
 சூதமா மாருதிக்குத் துன்னும்வடுப் பார்த்தனுக்கு
 எகுவான நகுலனுக்கு இரசித சாதேவனுக்கு (சோ)
 தேவியு ரமான மாதேவி பாஞ்சாலிக்கு
 சோபனமே நித்திய சோபனமே.

மங்களமே ஜெய மங்களமே.

எங்கள் பவனகிஷ்ண சாமிக்கு மங்களம்
 இலக்குமி யானசத்திய பாமிக்கு மங்களம்
 பாண்டவருடனே பாஞ்சாலிக்கு மங்களம்
 பண்டிதசிட்சையான் சொலிக்கு மங்களம்

மருத்துப்பாரதம் முற்றிற்று.

